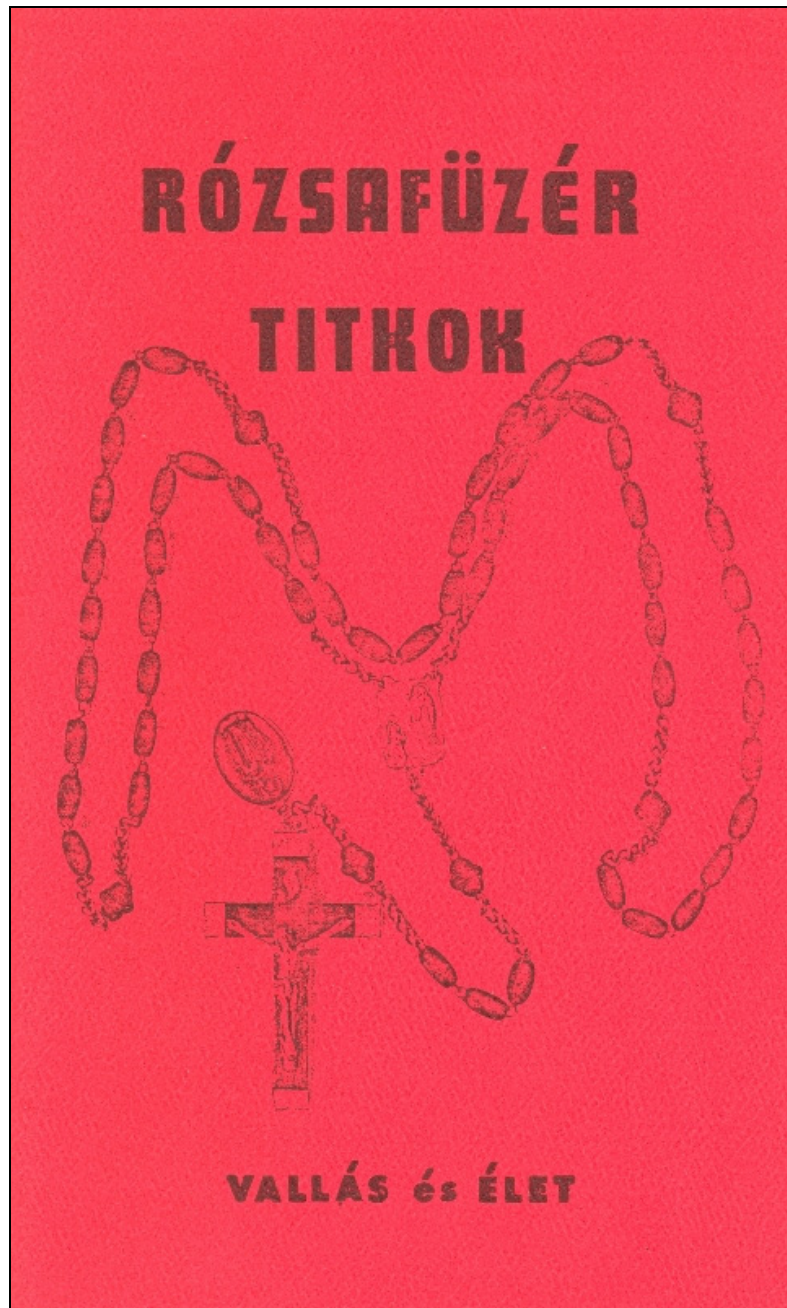

Kővári Károly (össz.) Rózsafüzér titkok

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyar nyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

Kővári Károly (össz.)
Rózsafüzér titkok

Imprimi potest. John Ádám, S. J., V. Provincialis
Nihil obstat. Rochus Radányi, S. J., Censor deputatus
Imprimatur, December 22, 1976. + James P. Mahoney, D.D., Vicar General Archdiocese of
New York

A *Nihil obstat* és az *Imprimatur* annak hivatalos megállapítása, hogy egy könyv vagy füzet mentes a hitbeli és erkölcsbeli tévedésektől; teljesen elvonatkoztatva attól, hogy azok, akik a *Nihil obstat* -ot és az *Imprimatur* t megadták, egyetértenek-e annak tartalmával és a benne foglalt véleményekkel és megállapításokkal, vagy sem.

A Szentírást a Szent István Társulat 1973. kiadása szerint idézzük.

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című könyv elektronikus változata. A könyv 1976-ban jelent meg a Vallás és Élet Kiadó gondozásában. Az elektronikus változat a Jézus Társasága magyarországi tartományfőnökének az engedélyével készült. A programot lelkipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más szerzői jog a Jézus Társasága Magyarországi Tartományáé.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Előszó.....	5
A rózsafüzér története	6
Szentírásos rózsafüzér.....	8
Részletes rózsafüzér.....	15
Szemlélődő rózsafüzér	20
Tanító rózsafüzér	22
Példaadó rózsafüzér	25
A lelkiélet rózsafüzére	27
Függelék.....	30
Jézus nyilvános életének olvasója – 1.....	30
Jézus nyilvános életének olvasója – 2.....	32
Keresztutas szentolvasó	34
Imaszándékok	36
Bibliás szentolvasó az elő Egyházért.....	36
I. Örvedetes olvasó: a világ püspökeiért.....	37
II. Fájdalmas olvasó: a papokért.....	40
III. Dicsőséges olvasó: A világi hívekért.....	43
Függelék: További imaszándékok	46
Az örvedetes olvasó szándékai	46
Az egyházért	46
Misszionáriusokért.....	46
Lelkipásztorokért	47
Papnövendékekért.....	47
Új hivatásokért.....	47
Állhatatosságunkért.....	48
A szeretet ajándékáért.....	48
Rokonainkért.....	49
Jótevőinkért.....	49
A fájdalmas olvasó szándékai	49
Pápáért.....	49
Szerzetesekért	50
Menekültekért	50
Rabokért.....	50
Éhezőkért	51
Hitetlenekért.....	51
Bűnösökért	52
Betegekért	52
Haldoklókért	52
Krisztus sebeinek olvasója.....	53
A dicsőséges olvasó szándékai	53
A hithirdetés sikeréért.....	53
Pogányokért	54
Keresztények egységéért.....	54
Püspökökért.....	54

Békéért	55
Hazánkért	55
Családokért	56
Erős hit ajándékáért.....	56
Ifjúságért	56
Egyéb szándékok	57

Előszó

A rózsafüzér kialakulásának kezdetétől fogva sokan törekedtek arra, hogy a vele kapcsolatos titkokat kifejtsek. Nem hiányoznak az erre irányuló kísérletek ma sem. Itt összegyűjtöttünk belőlük néhányat.

A rózsafüzér történetének összefoglalását és a szentírásos rózsafüzért egy angol nyelvű könyvecske alapján készítettük. (Scriptural Rosary, Published by Christianica Center, 6 North Michigan Avenue, Chicago. Illinois, 60602)

A részletes rózsafüzért, és a Jézus nyilvános életének első olvasóját Timon Izabella állította össze.

A többi névtelen szerzőktől származik.

A második részben, VI. Pál Pápa buzdítását és a Második Vatikáni Zsinat elgondolását követve imaszándékok és énekek felhasználásával igyekeztünk még gyümölcsözőbbé tenni a szentolvasó imádkozását. A Bibliai rózsafüzért a Szolgálat 27. számából vettük át a kiadó engedélyével.

Ezeket a mintákat követve magunk is összeállíthatunk hasonló sorozatos gondolatokat vagy elmélkedéseket a szentolvasó titkaival kapcsolatban, vagy további imaszándékokkal köthetjük össze ezt a kedvelt áhítatgyakorlatot.

Reméljük, hogy ez a gyűjtemény sokakat segíteni fog abban, hogy áhítatosabban és nagyobb lelki haszonnal imádkozzák a rózsafüzért. Ehhez elég időnként felhasználni az itt található gondolatokat, utána visszatérhetünk a szentolvasó szokásos imádkozási módjához, s jó ideig érezni fogjuk ezeknek a kis elmélkedéseknek termékenyítő hatását. Amikor megint szükségét érezzük, vegyük ismét kezünkbe ezt a füzetet, s egy ideig ennek segítségével imádkozzuk a rózsafüzért. Örömmel fogjuk tapasztalni, hogy így akár félórát, vagy egy teljes órát is tudunk tölteni elszórakozás nélkül a rózsafüzér imádkozásával.

Kővári Károly, S. J.

A rózsafüzér története

A legtöbb történész a kilencedik század Írországaiba vezeti vissza a rózsafüzér történetét. Már akkor szokásban volt a kolostorokban a 150 zsoltár elimádkozása. Ez megfelelő volt a szerzeteseknek, a világiak közül azonban csak nagyon kevesen tudták követni őket ebben. Ezért valamikor 800 körül egy ír szerzetes azt ajánlotta a környék híveinek, mondjanak el 150 Miatyánkot a zsoltárok helyett.

Először az emberek kis kavicsokkal teli erszényeket hordtak magukkal, s így számlálták az elmondott Miatyánkokat. Hamarosan áttértek azonban a zsinórra kötött 150, vagy 50 csomóra. Később 50 fadarabkát fűztek a zsinórra ebből a célból.

Példájukat hamarosan követték Európa többi országaiban is, de a Miatyánkok helyett a Máriát üdvözlő angyal szavait ismételték, ami a mai Üdvözlégy első felének felel meg. Ezt az imát először Damiáni Szent Péter említi, aki 1072-ben halt meg. Voltak azonban, akik továbbra is kitarítottak az 50 Miatyánk mellett.

A tizenharmadik században kezdett kifejlődni az Úr Jézus életének titkain való elmélkedés a zsoltárokkal kapcsolatban, 150 dicsérő fohászt mondtak a 150 zsoltár értelmének megfelelően. Ezt is hamarosan követte a Mária tiszteletére mondott 150 fohász. Ebből ötvenet neveztek egy „rózsacsokornak”.

A tizenharmadik században tehát négyféle imát találunk: a 150 Miatyánkot, a 150 Angyali üdvözlőt, 150 Jézust dicsérő fohászt és 150 Máriát dicsérőt.

Körülbelül 1365-ben egy karthauzi szerzetes, Kalkari Henrik tizes csoportokra osztotta az angyali üdvözlőket és egy Miatyánkot tett minden tizes csoport elé. 1409 körül egy másik karthauzi, Porosz Domonkos könyvet írt, amelyben ötven gondolatot csatolt Jézus és Mária életével kapcsolatban a rózsafüzér 50 Üdvözlégyéhez. Idővel ezt is tizes csoportokra osztották. 1425 és 1470 között ennek az imának sok változatát dolgozták ki.

1470-ben a domonkos Rupei Alán megalapította az első Rózsafüzér Társulatot, és ettől fogva a domonkosok terjesztették leginkább a rózsafüzért. A történészek csak legendának tartják azt, hogy maga Szent Domonkos kapta a rózsafüzért egy látomásban a Szűzanyától. Kétségtelen azonban az érdem, amit az utóbbi öt században a domonkosok szereztek a rózsafüzér terjesztésével. Alán új rózsafüzérnek nevezte az imának azt a módját, amikor minden Üdvözlégyhez egy sajátos gondolatot fűztek, míg az enélkül mondott imát régi rózsafüzérnek nevezte. A domonkosok gyorsan elterjesztették Európában az új rózsafüzért, a 150 gondolattal, amelyet minden Üdvözlégyhez csatoltak.

A tizenötödik században azonban fokozatosan elhagyták a rózsafüzér imádkozásának ezt a módját, s helyette tizenöt képpel fejezték ki a ma is ismert titkokat, s csak a kép köré nyomtatták a tíz gondolatot, amelyet eddig használtak. Először 1521-ben jelent meg egy ilyen könyv. A 16. és 17. század folyamán fokozatosan elmaradtak az Üdvözlégyekhez fűzött gondolatok, s csak a tizenöt titok maradt meg. Egy ausztriai kis falucskában, a Vorarlbergi Alpokban lévő Schröckenben azonban mindmáig fennmaradt a rózsafüzér 150 gondolattal való imádkozásának módja.

Közben azonban a nép hiányolni kezdte a régi gondolatokat, és a titkokat igyekezett kibővíteni kis elbeszélésekkel, vagy elmélkedésekkel, amelyeket a tized elimádkozása előtt végeztek. Az egyik legnépszerűbbé vált ilyen elmélkedés sorozatot 1700 körül Montforti Szent Lajos írta. Az újabb népszerű elmélkedés sorozatok is általában az ő módszerét követik.

A 20. század elején kezdtek az emberek ismét visszatérni a középkori módszerhez. Németországban, Svájcban és Kanadában szerkesztettek erre a célra imákat. Ezeket minden Üdvözlégy előtt, vagy után mondták.

Az itt következő Szentírásos rózsafüzér különbözik mind ezektől az újabb, mind a középkori gondolatoktól, mert közvetlenül a Szentírásból veszi a titkokkal kapcsolatos gondolatokat minden Üdvözlégyhez.

Szentírásos rózsafüzér

Ha egyénileg végezzük a rózsafüzért, először elimádkozzuk a Miatyánkot, miközben általában gondolunk a tizeddel kapcsolatos titokra. Utána minden Üdvözlégy előtt elolvassuk az arra vonatkozó szentírási szöveget. Erre igyekszünk gondolni az Üdvözlégy imádkozása közben.

Ha ketten vagy többen imádkozzák együtt a rózsafüzért, az Üdvözlégyek előtt lévő szentírási idézet első részét az egyik csoport, a / jel után következő részét pedig a második csoport, illetve személy mondja.

Ha nem imádkozzuk el mindennap mind a 15 tizedet, így oszthatjuk be az 5 tizedből álló rózsafüzéreket:

Az örvendetes titkokat imádkozzuk minden hétfőn és csütörtökön, valamint advent első vasárnapjától nagyböjt első vasárnapjáig a vasárnapokon.

A fájdalmas titkokat imádkozzuk minden kedden és pénteken, valamint a nagyböjt vasárnapjain.

A dicsőséges titkokat imádkozzuk minden szerdán és szombaton, valamint a vasárnapokon húsvétól adventig.

Örvendetes titkok

I. Az angyali üdvözlés

1. Isten elküldte Gábor angyalt egy szűzhöz / és a szüzet Máriának hívták. (Lk 1,26.27)
2. „Üdvözlégy kegyelemmel teljes! / Veled van az Úr!” (Lk 1,28)
3. E szavak hallatára Mária meghökkent / és gondolkozni kezdett rajta, miféle köszöntés ez. (Lk 1,29)
4. Az angyal így folytatta: „Ne félj, Mária! / Kegyelmet találtál Istennél.” (Lk 1,30)
5. „Gyermeget fogansz, fiút szülsz, / és Jézusnak fogod elnevezni.” (Lk 1,31)
6. „Fiad nagy lesz és a Magasságos Fiának fogják hívni / s országának nem lesz vége.” (Lk 1,32-33)
7. Mária megkérdezte az angyalt: „Hogyan válik ez valóra / amikor férfit nem ismerek?” (Lk 1,34)
8. „A Szentlélek száll rád / s a Magasságos ereje borít be árnyékával. (Lk 1,35)
9. Ezért a születendő Szentet is / az Isten Fiának fogják hívni.” (Lk 1,35)
10. „Az Úr szolgálója vagyok – válaszolta Mária – / teljesedjenek hát be rajtam szavaid.” (Lk 1,38)

II. Szűz Mária látogatása Erzsébetnél

1. Mária még ezekben a napokban útnak indult, és a hegyekbe sietett. / Zakariás házába, tért be és üdvözölte Erzsébetet. (Lk 1,39-40)
2. Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, örömeiben megmozdult méhében a gyermek / maga Erzsébet pedig eltelt Szentlélekkel. (Lk 1,41)
3. Hangosan felkiáltott: „Áldott vagy az asszonyok között, / és áldott a méhed gyümölcse!” (Lk 1,42)
4. „Boldog, aki hitt annak a beteljesedésében / amit az Úr mondott neki.” (Lk 1,45)
5. Mária megszólalt: „Lelkem magasztalja az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben, / mert letekintett alázatos szolgálójára.” (Lk 1,46-48)

6. Lám, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék, / mert nagyot tett velem Ő, a Hatalmas.” (Lk 1,48-49)
7. „Szent az Ő neve. / Irgalma nemzedékről nemzedékre az istenfélőkkel marad.” (Lk 1,49-50)
8. „Karja bizonyosságot tett hatalmáról: / szétszórta a szívükben gőgösöket.” (Lk 1,51)
9. „Letaszította trónjukról a hatalmasokat, / az alázatosakat pedig fölemelte.” (Lk 1,52)
10. „Az éhezőket jóllakatta,/de a gazdagokat üres kézzel küldte el.” (Lk 1,53)

III. Jézus születése

1. Míg Mária és József Betlehemben tartózkodtak / elérkezett a szülés ideje. (Lk 2,6)
2. Mária megszülte elsőszülött fiát, / bepólyálta. (Lk 2,7)
3. Jászolba fektette / mert nem jutott nekik szállás. (Lk 2,7)
4. Pásztorok tanyáztak a vidéken kint a szabad ég alatt. / Egyszerre csak ott állt előttük az Úr anyala, (Lk 2,8-9)
5. „Ne féljete! Mert nagy örömet adok tudtul nektek / és majd az egész népnek.” (Lk 2,10)
6. „Ma megszületett a Megváltótok, / Krisztus, az Úr, Dávid városában.” (Lk 2,11)
7. „Dicsőség a magasságban Istennek / és békesség a földön az Istennek tetsző embereknek.” (Lk 2,14)
8. Bölcsék jöttek napkeletről. / Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. (Mt 2,1.11)
9. Leborultak és hódoltak neki, / majd elővették kincseiket s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. (Mt 2,11)
10. Mária mind emlékezetébe véste ezeket / és szívében gyakran elgondolkozott rajtuk. (Lk 2,19)

IV. Jézus bemutatása a templomban

1. Felvitték Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, / ahogy az Úr törvényében elő volt írva. (Lk 2,22-23)
2. Élt Jeruzsálemben egy Simeon nevű / igaz és istenfélő ember. (Lk 2,25)
3. Kinyilatkoztatást kapott a Szentlélektől, hogy addig nem hal meg, / amíg meg nem látja az Úr Fölkentjét. (Lk 2,26)
4. Amikor a szülők a gyermek Jézust bevitték, / karjába vette, és áldotta az Istent. (Lk 2,27-28)
5. „Bocsásd el, Uram, szolgádat, / szavad szerint békében.” (Lk 2,29)
6. „Mert látta szemem üdvösségedet, /melyet minden népnek megadtál.” (Lk 2,30-31)
7. „Világosságul a pogányok megvilágosítására, / és dicsőségül népednek, Izraelnek.” (Lk 2,32)
8. És így szólt anyjához, Máriához: „Ez sokak romlására és sokak feltámadására lesz Izraelben, / jel lesz, amelynek ellene mondanak.” (Lk 2,34)
9. „A te lelkedet is tör járja át, / hogy sokaknak kiderüljenek titkos gondolatai.” (Lk 2,35)
10. Visszatértek Názáretbe. A gyermek pedig nőtt és erősödött, / bölcsesség töltötte be, és az Istennek kedve telt benne. (Lk 2,27-28)

V. Jézus megtalálása a templomban

1. Amikor Jézus tizenkét éves lett, szüleivel fölment Jeruzsálembe / a húsvét ünnepére. (Lk 2,41-42)
2. Az ünnepnapok elteltével hazafelé indultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt / anélkül, hogy szülei tudták volna. (Lk 2,43)
3. Amikor nem találták, visszafordultak Jeruzsálembe, hogy keressék. / Három nap múlva akadtak rá a templomban. (Lk 2,45-46)
4. Ott ült a tanítók közt, / hallgatta és kérdezgette őket. (Lk 2,46)
5. Akik csak hallgatták, mind csodálkoztak / okosságán és feleletein. (Lk 2,47)
6. „Gyermekem, miért tetted ezt velünk? / Lásd apád és én szomorúan kerestünk.” (Lk 2,48)
7. „De miért kerestetek? / Nem tudátok, hogy nekem Atyám dolgaiban kell fáradoznom?” (Lk 2,49)
8. Ám ők nem értették meg / ezeket a hozzájuk intézett szavakat. (Lk 2,50)
9. Velük ment hát, visszatért Názáretbe / és engedelmeskedett nekik. (Lk 2,51)
10. Jézus gyarapodott bölcsességben, korban / s Isten és emberek előtti kedvességben. (Lk 2,52)

Fájdalmas titkok

VI. Vérizzadás a Getszemáni kertben

1. Jézus a Getszemáni kertbe ment velük. / Szomorúság fogta el, és gyötrődni kezdett. (Mt 26,36-37)
2. „Halálosan szomorú a lelkem – mondotta nekik. / Maradjatok itt és virrasszatok velem!” (Mt 26,38)
3. Valamivel odébb ment / és leborulva imádkozott. (Mt 22,41)
4. „Atyám, ha akarod, kerüljön el ez a kehely. / De ne az én akaratom teljesüljön, hanem a tied.” (Lk 22,42)
5. Megjelent neki az égből egy angyal / és megerősítette. (Lk 22,43)
6. Halálfélelem kerítette hatalmába, / és még buzgóbban imádkozott. (Lk 22,44)
7. Verejtéke / mint megannyi vércsepp hullott a földre. (Lk 22,44)
8. Aztán visszament tanítványaihoz, de alva találta őket. / Szemére vetette Péternek: „Még egy órát sem tudtok velem virrasztani?” (Mt 26,40)
9. „Virrasszatok és imádkozzatok, / nehogy kísértésbe esetek.” (Mt 26,41)
10. „A lélek ugyan készséges, / a test azonban erőtlen.” (Mt 26,41)

VII. Jézus megostoroztatása

1. Jézust megkötözve elvitték és átadták Pilátusnak. / Pilátus megkérdezte: „Te vagy-e a zsidók királya?” (Mk 15,1-2)
2. Jézus így válaszolt: „Az én országom nem ebből a világból való. / Igen, király vagyok.” (Jn 18, 36-37)
3. „Azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. / Aki az igazságból való, hallgat szavamra.” (Jn 18,37)
4. Pilátus legyintett: „Mi az igazság?” / E szavakkal újra kiment a zsidókhoz és kijelentette: „Én nem találom semmiben bűnösnek.” (Jn 18,38)
5. „Megfenyítem hát és szabadon bocsátom.” / Erre Pilátus előhozatta Jézust és megostoroztatta.” (Lk 23,16; Jn 19,1)

6. Megvetett volt, utolsó az emberek között, / a fájdalmak férfija, aki tudta, mi a szenvedés. (Iz 53,3)
7. Megkínózták, s Ő alázattal elviselte, nem nyitotta ki a száját. / Mint a juh, amelyet leölésre visznek. (Iz 53,7)
8. Igen, a mi bűneinkért szúrták át, / a mi gonoszságainkért törték össze. (Iz 53,5)
9. A mi betegségeinket viselte, / és a mi fájdalmaink nehezettek rá. (Iz 53,4)
10. A mi békességünkért érte utol a büntetés, / az Ő sebei szereztek nekünk gyógyulást. (Iz 53,5)

VIII. Tövissel koronázás

1. A katonák bekísérték a palota belsejébe, a pretoriumba. / Megfosztották ruhájától, bíborszínű köntöst adtak rá. (Mk 15,16-17; Mt 27,28)
2. Tövissből koszorút fontak, fejére tették, / jobb kezébe pedig nádszálat adtak. (Mt 27,29)
3. Aztán térdet hajtottak előtte és így gúnyolták / „Üdvözlégy, zsidók királya!” (Mt 27,29)
4. Közben leköpdösték, / fogták a nádat s verték a fejét. (Mt 27,30)
5. Pilátus vizet hozatott, s a nép szeme láttára megmosta kezét / „Ennek az igaz embernek vére ontásában én ártatlan vagyok” – mondta. – Ti lássátok!” (Mt 27,24)
6. Jézus töviskoronával, / bíborpalástban jött ki. (Jn 19,5)
7. Így szólt a zsidókhöz: „Nézzétek, a királyotok!” / Elkezdtek ordítani: „Halál rá! Halál rá! Keresztre vele!” (Jn 19,14-15)
8. Pilátus folytatta: „Mi rosszat tett?” / Azok annál hangosabban kiáltották: „Keresztre vele!” (Mk 15,14)
9. „Keresztre feszíttessem a királyotokat?” / A főpapok kiáltottak: „Nincs királyunk, csak császáruk!” (Jn 19,15)
10. Erre Pilátus, aki eleget akart tenni a tömeg kérésének, / átadta nekik, hogy feszítsék keresztre. (Mk 15,15)

IX. Jézus a keresztet hordozza

1. „Aki követni akar, / tagadja meg magát.” (Lk 9,23)
2. „Vegye vállára keresztjét mindennap / és úgy kövessen.” (Lk 9,23)
3. Maga vitte keresztjét. / Kivezették, hogy keresztre feszítsék. (Jn 19,17; Mk 15,21)
4. Megállítottak egy Cyrenei Simont. / Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után. (Lk 23,26)
5. „Vegyétek magatokra igámat / és tanuljatok tőlem.” (Mt 11,29)
6. „Mert szelíd vagyok / és alázatos szívű.” (Mt 11,29)
7. „S megtaláljátok lelketek nyugalmát. / Az én igám kedves és az én terhem könnyű.” (Mt 11,29-30)
8. Nagy tömeg követte, / asszonyok is, akik jajgattak és sírtak miatta. (Lk 23,27)
9. Jézus hozzájuk fordult: „Jeruzsálem leányai – mondotta nekik – ne engem sirassatok. / Inkább magatokat sirassátok és gyermekeiteket.” (Lk 23,28)
10. „Mert ha a zöldellő fával így tesznek, / mi lesz a sorsa a kiszáradt fának?” (Lk 23,31)

X. Jézust keresztre feszítik

1. Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, / ott fölfeszítették. (Lk 23,33)
2. Jézus hangosan könyörgött: „Atyám, bocsáss meg nekik, / hisz nem tudják, mit tesznek.” (Lk 23,34)

3. Az egyik fölfeszített gonosztevő hozzá fordult: „Jézus, emlékezzél meg rólam, / amikor eljön uralmad.” (Lk 23,39.42.)
4. Ezt válaszolta neki: „Bizony mondom neked, / még ma velem leszel a paradicsomban.” (Lk 23,43)
5. Jézus keresztje alatt ott állt anyja / és szeretett tanítványa. (Jn 19,25-26)
6. Jézus így szólt anyjához: „Asszony, nézd, a fiad!” / Aztán a tanítványhoz fordult: „Nézd, az anyád!” (Jn 19,26-27)
7. Attól az órától fogva / házába fogadta a tanítvány. (Jn 19,27)
8. A nap elsötétedett, a föld megrendült, / a templom függönye kettéhasadt. (Lk 23,44; Mt 27,51)
9. Jézus ekkor hangosan felkiáltott: / „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.” (Lk 23,46)
10. Azután lehajtotta fejét / és kilehelte lelkét. (Jn 19,30)

Dicsőséges titkok

XI. Feltámadás

1. „Bizony, bizony, mondom nektek: Ti sírtok majd és jajgattok, szomorkodtok, / de szomorúságotok örömmé változik.” (Jn 16,20)
2. „Viszontlátlak benneteket, s akkor majd örül a szívetek, / és örömetöket nem veheti el tőletek senki.” (Jn 16, 22)
3. A hét első napján kora hajnalban kimentek a sírhoz / s magukkal vitték az előkészített illatszereket is. (Lk 24,1)
4. Az Úr angyala leszállt az égből, / odament, elhengerítette a követ és ráült. (Mt 28,2)
5. „Tudom, hogy Jézust keressétek, akit keresztre feszítettek. / Nincs itt.” (Mt 28,5-6)
6. „Feltámadt, ahogy előre megmondta. / Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott.” (Mt 28,6-7)
7. „Előttetek megy Galileába. / Ott viszontlátjátok.” (Mt 28,7)
8. Gyorsan otthagyták a sírt, / és félelmükben meg nagy örömükben is siettek, hogy megvigyék a hírt. (Mt 28,8)
9. „Én vagyok a feltámadás és az élet. / Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.” (Jn 11,25)
10. „Az, aki úgy él, hogy hisz bennem, / nem hal meg örökre.” (Jn 11,26)

XII. Mennybemenetel

1. Jézus kivezette őket Betánia közelébe, / és kezét fölemelve megáldotta őket. (Lk 24,50)
2. Így szólt: „Én kaptam / minden hatalmat égen és földön.” (Mt 28,18)
3. „Menjétek tehát, / tegyétek tanítványommá mind a népeket.” (Mt 28,19)
4. „Kereszteljétek meg őket / az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére.” (Mt 28,19)
5. „És tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, / amit parancsoltam nektek.” (Mt 28,20)
6. „Aki hisz és megkeresztelkedik, / üdvözülni fog.” (Mk 16,16)
7. „Aki nem hisz, / az elkárhozik.” (Mk 16,16)
8. „S én veletek vagyok mindennap, / a világ végéig.” (Mt 28,20)
9. Azután, hogy ezeket mondta, a szemük láttára fölemelkedett, / és egy felhő elfedte, úgy hogy tovább nem láthatták. (ApCsel 1,9)
10. Urunk Jézus fölment a mennybe, / elfoglalta helyét az Isten jobbján. (Mk 16,19)

XIII. A Szentlélek elküldése

1. Amikor érkezett pünkösöd napja, / ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak. (ApCsel 2,1)
2. Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, / és egészen betöltötte a házat, ahol egybegyűltek. (ApCsel 2,2)
3. Majd lángnyelvek lobbantak / és szétoszolva leereszkedtek mindegyikükre. (ApCsel 2,3)
4. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, / és hirdették Isten nagy tetteit. (ApCsel 2,4.11.)
5. Ez idő tájt vallásos férfiak tartózkodtak Jeruzsálemben, / az ég alatt minden népből. (ApCsel 2,5)
6. Péter a többi tizenegy kíséretében előlépett, / és zengő hangon beszédet intézett hozzájuk. (ApCsel 2,14)
7. „Tartsatok bűnbánatot és keresztelkedjék meg mindegyiktek. / Így megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (ApCsel 2,38)
8. Akik megfogadták szavát, megkeresztelkedtek. / Aznap mintegy háromezer lélek megtért. (ApCsel 2,41)
9. „A Vigasztaló, a Szentlélek / megtanít benneteket mindenre.” (Jn 14,26)
10. „Az Igazság Lelke / örökké veletek marad.” (Jn 14,15)

XIV. Mária mennybevétele

1. „Kelj föl, kedvesem, / gyere szépségesem!” (Én 2,10)
2. „Nézd, elmúlt a tél, / elállt az eső, elvonult.” (Én 2,11)
3. „Mutasd meg arcodat, hadd halljam hangodat, / mert szépen cseng a hangod, és bájos az arcod.” (Én 2,14)
4. Ki az, aki úgy ragyog, mint a hajnal pírja, / szép, mint a telihold, világos, mint a nap. (Én 6,10)
5. Mint a felhők közt tündöklő szivárvány s / mint a tavasz rózsája. (Sirák 50,7-8)
6. „Olyan vagyok, mint a szároni nárcisz, / én vagyok a völgyek lilioma!” (Én 2,1)
7. „Jöjjetek hozzám, akik utánam vágyódtok, / lakjatok jól mind a gyümölcsseimből.” (Sirák 24,19)
8. „Rügyeket hajtottam, mint a szőlőtőke. / Csak rám gondolni is édesebb a méznél.” (Sirák 24,17.20)
9. „Jól járnak, akik megtartják útjaimat. / Boldog, aki napról napra örködik ajtómnál.” (Péld 8,32.34)
10. „Aki megtalál, az életet talál, / és elnyeri az Úrnak tetszését.” (Péld 8,35)

XV. Mária megkoronázása

1. Megnyílt az égben az Isten temploma. / Erre villámlás, égzengés, földrengés és nagy jégeső támadt. (Jel 11,19)
2. Az égen nagy jel tűnt fel: / egy asszony, öltözete a nap. (Jel 12,1)
3. Lába alatt a hold, / fején tizenkét csillagból álló korona. (Jel 12,1)
4. Aranyba foglalt drágakövekkel, színes öltözékben / viszik a királylányt a királyhoz. (Zsolt 45,13-14)
5. Jobbodon a királynő áll / Ofir aranyával ékesítve. (Zsolt 45,10)
6. „Szebb vagy, mint bárki az emberek közül. / Isten megáldott téged örökre.” (Zsolt 45,2)
7. „Áldjon meg, leányom, a Magasságbeli Isten, / a föld minden asszonyánál jobban.” (Judit 13,18)

8. „A bizalom, amiről bizonytságot tettél, nem vész ki soha az emberek szívéből, / hanem mindörökké megemlékeznek az Isten hatalmáról.” (Judit 13,19)
9. „Te vagy Jeruzsálem büszkesége, te vagy Izrael nagy öröme, / te vagy népünk nagy dicsősége !” (Judit 15,10)
10. „Trónusom felhőoszlopon áll. / Nem pusztulok el soha, mindörökké.” (Sirák 24,4.9.)

Részletes rózsafüzér

(Összeállította Timon Izabella)

Az itt következő 150 gondolatot, amelyek a szokásos 15 titkot részletesebben szemléltetik, a magyar szokás szerint az Üdvözlégyek közepén, a Jézus szó után lehet megemlíteni.

Örvendetes rózsafüzér

Első tized

1. Ki az örök Atya egyszülött Fia.
2. Akit nekünk a Mennyei Atya megígért.
3. Akire az emberiség évezredekken át várakozott.
4. Kinek eljövetelét a próféták megjövendölték.
5. Kinek érkezéséig Isten választott népe őrizte a hitet,
6. Ki Dávid királyi véréből származott.
7. Ki téged, Szent Szűz, szülőanyjául választott.
8. Kinek testtéválását Gábor arkangyal adta hírül.
9. *Kit te, Szent Szűz, a Szentlélektől méhedben fogantál.*
10. Kinek testtéválását alázattal és örömmel fogadtad.

Második tized

11. Kinek az Úr tebenned szeplőtelen hajlékot készített.
12. Kinek méltó fogadására elkészültél.
13. Akit az egész világ sem tud befogadni és a te méhedben lakozott.
14. *Kit te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatván, méhedben hordoztál.*
15. Kit Erzsébet már Isten Anyjaként üdvözölt.
16. Kinek benned való jelenlétét boldogságos lélekkel ma gasztaltad.
17. Ki előhírnöködet, Keresztelő Szent Jánost, már anyja méhében megszentelted.
18. Kinek az Írások szerint Betlehemben kellett születnie.
19. Kinek világrahozatalára Józseffel Betlehembe mentél.
20. Kit övéi be nem fogadtak.

Harmadik tized

21. *Kit te, Szent Szűz, Betlehemben a világra szültél.*
22. Kinek világra jöttékor a betlehemi barlangot fény árasztotta el.
23. Kinek születésénél az angyalok glóriát énekeltek.
24. Kinek születése után is Szeplőtelen Szűz maradtál.
25. Kit te, Szent Szűz, pólyába takartál.
26. Kit te, Szent Szűz, jászolba fektettél.
27. Kinek születését angyalok adták hírül.
28. Kinek köszöntésére pásztorok jöttek.
29. Kinek a pásztorok ajándékot hoztak.
30. Kit a pásztorok leborulva imádtak.

Negyedik tized

31. *Kit te, Szent Szűz, a Templomban bemutattál.*
32. Kinek Istentől választott nevet adtál.
33. Kit az agg Simeon Messiásnak felismert.
34. Kit Anna prófétaasszony karjaiba vett.
35. Kihez a napkeleti bölcseket csillag vezette el.
36. Kit a napkeleti bölcsek hódolattal imádtak.
37. Kinek a napkeleti bölcsek aranyat, tömjént és mirhát ajándékoztak.
38. Kinek Heródes életére tört.
39. Kiért a betlehemi kisdedek életüket adták.
40. Kivel te, Szent Szűz, Egyiptomba menekültél.

Ötödik tized

41. Ki elrejtve élte szent gyermekéveit.
42. Ki szüleivel Názáretben lakozott.
43. Ki szüleinek engedelmes volt.
44. Kit szülei 12 éves korában a Templomba felvittek.
45. Aki a Templomban az írástudókat tanította.
46. Akinek bölcsességén az írástudók álmélkodtak.
47. Kit te, Szent Szűz, Józseffel együtt, három napig kerestél.
48. *Kit te, Szent Szűz, a Templomban megtaláltál.*
49. Ki növekedett bölcsességében és kedvességében Isten és az emberek előtt.
50. Ki nyilvános fellépéséig imádkozott és dolgozott.

Fájdalmas rózsafüzér

Első tized

51. Aki szenvedésének előestéjén tanítványaival az Olajfák kertjébe ment.
52. Aki az Olajfák kertjében Mennyei Atyjához imádkozott.
53. Akivel tanítványai egy órát nem tudtak virrasztani.
54. Akinek lelkét értünk halálos szomorúság járta át.
55. Aki magára vette a világ minden bűnét.
56. *Aki értünk vérrel verítékezett.*
57. Akit Júdás csókkal árult el.
58. Akit mint gonosztevőt fogtak el.
59. Akinek kezét megkötözték.
60. Akit kötélén vonszoltak végig a városon.

Második tized

61. Akit a papi fejedelmek elé hurcoltak.
62. Akit tanítványai elhagytak.
63. Akit Péter háromszor megtagadott.
64. Akit Kaifás istenkáromlással vádolt.
65. Akit megkötözve Pilátus elé vittek.
66. Akire saját népe „feszítsd meg!”-et kiáltott.

67. Akit Pilátus ártatlannak talált, mégis elítélt.
68. *Kit érettünk megostoroztak.*
69. Kinek szent teste csupa seb volt.
70. Kinek drága vére értünk a földre hullt.

Harmadik tized

71. Kit kereszthalálra ítélték.
72. Kit a durva poroszlók kezére adtak.
73. Kiből a római katonák csúfot üztek.
74. Akit arcul vertek.
75. Akit megköpdöstek.
76. Akit gúnyruhába öltöztettek.
77. Kire bíborpalástot adtak.
78. *Kit érettünk tövissel megkoronáztak.*
79. Kinek kezébe jogart nádszálból adtak.
80. Kit térdhajtásokkal gúnyoltak.

Negyedik tized

81. Ki vállára vette a súlyos keresztet.
82. *Ki érettünk a keresztet hordozta.*
83. Ki összeroskadt a kereszt súlya alatt.
84. Ki keresztútján Édesanyjával találkozott.
85. Kinek keresztjét Cirénei Simon segítette vinni.
86. Ki arca mását Veronika kendőjében hagyta.
87. Ki másodszor is elesett a kereszt súlya alatt.
88. Ki az öt sirató asszonyokat vigasztalta.
89. Ki harmadszor is elesett keresztjének súlya alatt.
90. Akit ruháitól megfosztottak.

Ötödik tized

91. Kinek ruháit elosztották egymás között.
92. Kinek köntösére sorsot vetettek.
93. *Kit érettünk a keresztre feszítettek.*
94. Kinek áldott szent kezét és lábát szöggel általverték.
95. Kit a kereszten ecettel és epével itattak.
96. Ki a megtérő latornak üdvösséget ígért.
97. Ki téged, Szent Szűzs anyánkul rendelt.
98. Ki a kereszten megfeszítőiért imádkozott.
99. Kit a keresztfán a Mennyei Atya is elhagyott.
100. Kinek értünk meghalt szívét lándzsa járta át.

Fatimai rózsafüzér

Fatimában a Szűzanya azt kívánta a gyermekektől, hogy minden tizedet ezzel a fohászával fejezzék be a Dicsőség elmondása után:

„Ó Jézus, bocsásd meg vétkeinket. Ments meg minket a pokol tüzétől. Vezess minden lelket az égbe; különösen azokat, akik leginkább rászorulnak irgalmadra.”

(Századunk reménycsillaga, Fatima 59. old.)

Dicsőséges rózsafüzér

Első tized

101. Kinek szent testét a keresztről levették.
102. Kinek szent teste Anyja ölében pihent.
103. Kinek szent testét illatos kenetekkel kenték.
104. Kinek szent testét gyolcsba takarva a sziklásírbába helyezték.
105. Akinek sírját katonák őrizték.
106. *Aki halottaiból dicsőségesen feltámadt.*
107. Akinek feltámadását az apostoloknak angyal jelentette.
108. Akit az emmauszi tanítványok a kenyértörésről felismertek.
109. Aki megjelent tanítványainak a zárt ajtókon át.
110. Kinek Tamás szent oldalsebébe tehette kezét.

Második tized

111. Ki feltámadása után negyven napra apostolaival az Olajfák kertjébe ment.
112. Ki kezét felemelve megáldotta apostolait.
113. *Ki apostolai szeme láttára felment a mennyekbe.*
114. Kinek elárvult apostolait angyal vigasztalta.
115. Aki elfoglalta mennyei trónját.
116. Aki ott ül az Atyaistennek jobbjára felől.
117. Aki él és uralkodik örökké az Atyával és a Szentlélekkel.
118. Akit az angyalok éneke dicsér.
119. Akinek minden hatalom adatott a mennyben és a földön.
120. Akinek hatalma soha el nem múlik.

Harmadik tized

121. *Ki nekünk a Szentlelket elküldötte.*
122. Aki elküldötte az Értelem Lelkét.
123. Aki elküldötte a Bölcsesség Lelkét.
124. Aki elküldötte a Tanács Lelkét.
125. Aki elküldötte a Tudomány Lelkét.
126. Aki elküldötte az Erősség Lelkét.
127. Aki elküldötte a Jámborság Lelkét.
128. Aki elküldötte az Istenfélelem Lelkét.

129. Aki elküldötte az Igazság Lelkét.
130. Aki elküldötte a Szeretet Lelkét.

Negyedik tized

131. *Ki téged, Szent Szűz, a mennybe felvett.*
132. Akit ünnepelnek az angyalok.
133. Akit dicsőítenek az arkangyalok.
134. Akit magasztalnak a magasságok.
135. Aki előtt ujjonganak a fejedelemségek.
136. Akinek örülnek az erősségek.
137. Akinek örvendeznek az uraságok,
138. Akinek dicséretet zengenek a kerubok.
139. Akinek dicsőségét hirdetik a szeráfok.
140. Aki Téged a mennyei kórusok dalával üdvözül.

Ötödik tized

141. Aki Téged a mennyei seregek hódolatával vesz körül.
142. Aki Téged az üdvözültek dalával üdvözöl.
143. Aki Téged minden szentek fölébe emelt.
144. Aki Téged a mennyei trónra ültetett.
145. *Aki Téged a mennyben megkoronázott.*
146. Aki Téged a menny királynőjévé tett.
147. Aki téged, Szent Szűz, minden angyalok királynőjévé tett.
148. Aki Téged minden népek védőasszonyává rendelt.
149. Kinek kezét, Szent Szűz, te irányítod, hogy áldjon meg minket.
150. Kinek dicséretében osztozol örökkön örökké.

Szemlélődő rózsafüzér

A következő négy rózsafüzér rövid elmélkedést tartalmaz a tizedek titkaival kapcsolatban. Az általános bevezetést a Hiszekegy előtt olvassuk el, vagy olvassuk fel (ha többen végezzük együtt a rózsafüzért) s a tizedekhez csatolt elmélkedést pedig a Miatyánkok után vegyük sorra ugyanígy.

Örvendetes titkok

Bevezetés: A titkokban leírt eseményeket úgy kell szemlélnünk, mintha magunk is résztvevők volnánk: meghúzódnak pl. valahol az út mentén, ahol a Szűzanya áthalad; felajánljuk szolgálatainkat a kis Újszülött Anyjának; segítünk keresni a gyermek Jézust. Így legyünk ma együtt a Boldogasszonnyal az örvendetes olvasóban.

1. Angyali üdvözet – Helyszín: Mária háza. Olyan mint a többi názáreti ház. Barlangmélyedés a hegyoldalban, ez az egyik szoba. Eléje kis ház épült. Ez a másik szoba. Agyagpadló, gyékényszőnyeg rajta, A földnek erre a pontjára lépett le az örök Isten.

Az asszonyok között áldott a Szentlélek erejéből szíve alá fogadja a Magasságbeli Fiát.

2. Erzsébet meglátogatása – Az Istenanya útrakel a hegyek közé, s Júda egyik városába siet, Erzsébet nevű rokonához. Erzsébetben felujjong a magzat, őt magát pedig eltölti a Szentlélek. „Az én Uramnak anyja” – így szólítja hozzá belépő rokonát. Mária szívéből pedig Istent magasztaló ujjongás árad, a legigazibb alázat, a hála himnusza.

Mi is ezt zengjük veled.

3. Jézus születése – „Kisdedet találtok, pólyába takarva, jászolba fektetve.” A pásztorok hitével s bizalmával imádjuk a kis Királyt. Ó Élet, Ó Napfény, Ó édes Jézus! „...égszemű gyermek, csöpp rózsalevél...”

Szamarak és ökrök jászolában nyugszik, istálló a lakása. Jézus, Mária, József! – szálljatokbe szívünkbe!

4. Jézus bemutatása – Az Úr törvénye: „Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve.” Mária tehát szerényen beáll a többi asszony közé, és lerója a vagyontalanok áldozatát: egy pár gerlicét... Simeon, a szent férfiú, a Lélek ösztönzésére a Templomba siet, látni az Úr Felkentjét, Az Anyának fájdalmas jövőt ígér.

Ó Mária Szeplőtelen Szíve, elégő gyertyaszál.

5. Jézus megtalálása – A törvény megtartója, a kedves fiú, eltűnt a húsvét forgatagában. Szülei azt gondolták, az útjárásában van. Bánkódva keresik. Három keserves nap. A Templomban, Atyja házában, találják meg. Ott ül a tanítók között, hallgatja, kérdezi őket és felel nekik, Mária szívébe vési a bánatot is, az örömet is...

Drága szív, anyaszív...

Fájdalmas titkok

1. Vérizzadás – Míg az Üdvözlégyek sorát mondjuk, lássuk Jézust, amint tanítványaival az Olajfák-hegyére érkezik, elkezd szomorkodni, remegni és gyötrődni. Térdre esik. Fejét a földre hajtja. Halálfélelem vesz erőt rajta. Verejtéke mint megannyi vércsepp hull a földre. Angyal jön a mennyből és megerősíti.

Jézusom, résztvevő szívvel én is melléd térdelek.

2. Megostorozás – A durvasághoz szokott katonákat ösztönös gyűlölet fűti. Ostoraik végére csontszilánkokat, horgokat erősítenek. Az első ütésre Jézus bőre kék, véraláfutásos,

dagadt lesz. Később bőre felszakad és most már az ütések is az eleven húst érik. Tetőtől talpig nincs benne épség.

Jézusom, szeretetem hűsítő olaját öntöm sebeidbe!

3. Tövissel koronázás – A katonák érzik: a néma hőst nem tudták ostoraikkal megtörni. Jézus királyi fönsége nyugtalanítja, néma türelme dühíti őket. Gúnyba, gyalázatba akarják fojtani. Biborszínű köpenyt vetnek Jézusra. Tövisből koronát fonnak fejére. Gúnyolják, leköpdösik, náddal verik.

Jézusom, Istenem, értem megcsúfolt Királyom!

4. Kereszthordozás – Jézus nagy méltósággal veszi fel keresztyét. Az utakon nagy tömeg tolong: helybeliek, idegenek. A keresztyét ezért aránylag soká tart. Cyrenei Simont kényszerítik, hogy segítsen Jézusnak. Egy csoport asszony siránkozik, jajgat. Jézust sajnálja. Az Úr természetes részvétüket a büntől való félelemre irányítja.

Jézusom, én is nagy részvéttel nézek reád. Segíts, hogy többé ne vétkezsem!

5. Keresztre feszítés – Jézusnak hét szava volt a kereszten: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekednek.” „Bizony, mondom neked, még ma velem leszel a Paradicsomban.” „Asszony, nézd, ő a te fiad! Nézd, ő a te anyád.” „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem!” „Szomjazom!” „Beteljesedett.” „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.”

Jézusom, áldott légy utolsó tanításodért!

Dicsőséges titkok

1. Feltámadás – Az Úr Jézus lelke visszatér a halálra kínozott testbe. A test egy pillanat alatt dicsőségbe öltözik és feltámad. Egy angyal elhengeríti a sírzáró követ és ráül. Az asszonyok, akik a keresztre feszített Jézust keresték, az angyal szavára örömmel sietnek a tanítványokhoz. Egyszer csak Jézus jön velük szemben. Hozzáfutnak és leborulnak előtte.

Ezt teszem most én is. Hiszen itt néz rám, az oltárról.

2. Mennybemenetel – Most is az Utolsó Vacsora terméből indul a Kedron patakon át a Getszemáni kert ismerős fái mellett az Olajfák-hegyére, onnan az égbe. Utolsó parancsai: tanúságot tenni róla a föld végső határáig. Emelkedni kezd, és még utoljára megáldja őket. Így jön el ismét, mondja az angyal.

Jöjj el a földre, Uram, Jézus!

3. A Szentlélek elküldése – A tanítványok a Szűzanya vezetésével imádkoztak, egy szívvel-lélekkel, állhatatosan. Pünkösöd napján, mintha csak heves szélvész közeledett volna, zaj támadt az égből és betöltötte házukat. Majd szétoszló, tüzes lángnyelvek jelentek meg felettük, és leereszkedtek mindegyikükre.

Mi is Szűzanyánkkal együtt hívjuk az Igazság Lelkét!

4. Mennybevitel – Szűz Mária halálában semmi erőszakos, vagy fájdalmas nem volt. Teste, melyből Jézus teste vétetett, mindjárt megdicsőülten fel is támadt. Az isteni erő vonzásában emelkedett fel Istenhez. Körülötte angyal seregek zengték a diadalmas hozsannát.

Ne merüljünk el úgy a magunk bajaiba! Osztozzunk Mária örömeiben. Hiszen gyermekei vagyunk!

5. Mária megkoronázása – Az ég és föld királyának anyja maga is királynő. Jézus Szívének nagy öröme szolgált, hogy valami elképzelhetetlenül ragyogó mennyei ünnepeken megkoronázhatta Édesanyját. Tökéletes elégtétel, amilyent csak az Isten-Király adhat – egy názáreti munkásasszonynak.

Feléd sóhajunk, világnak hatalmas Királynője!

Tanító rózsafüzér

Ebben a rózsafüzérben a hittételeken elmélkedünk, amelyeket a rózsafüzér titkok magukban rejtnek.

Örvendetes olvasó

Bevezetés: Krisztus Urunk megváltó halála által mehetünk be mi is az Atya dicsőségébe. Ma az isteni vállalkozás kezdeteit fontolgassuk. Törekedjünk közben megsejteni, milyen minden képzeletet felülmúló eseményről van itt szó.

1. Angyali üdvözet – A Szentháromságban öröktől fogva születik a Fiúisten az Atyától, mint dicsőségének kisugárzása, „lényegének képmása”, vagyis önmagáról alkotott tökéletes gondolata, Igéje. A történelem Istentől rendelt pillanatában örökre felvette ez az Ige a szolga alakját. Így emberi természete szerint értve, igazán elmondhatjuk: Isten, maga halt meg érted, ó ember!

2. Erzsébet meglátogatása – Erzsébet a Szentlélek megvilágosításából elismerte fiatal rokonában az Isten anyját... „Hogyan lehet az – mondotta – hogy Uram anyja jön hozzám?” Igen, akit Mária szíve alatt hordott, az az örökkévaló Isten. Ő tehát istenszülő. Ebből is fakad minden további kiváltsága: szeplőtelen fogantatása, örök szüzessége, tökéletes büntelensége, mennyekbe felvétele.

Mária, boldognak hirdet minden nemzedék!

3. Jézus születése – „Az Ige testté lőn és miköztünk lakozék. Embersorsot vállal: „Kisedeként az Édes Úr, jászolában megsimul...” Sír, táplálkozik, alszik, elfárad, megkísérli a Sátán, megrendül, könnyezik, meghal. Láthatják róla, hogy húsa, csontja van. Sebeit érinthetik. Együtt étkeznek vele. Jézus elsőszülött testvérünk.

Valóban megjelent üdvözítő Istenünk emberszeretete. És itt van az Oltárszekrényben.

4. Jézus bemutatása – Az ősz Simeon hálaének által hirdeti meg Isten Templomában, hogy az üdvösséget minden nép számára rendelte: „világosságul a pogányok megvilágosítására” jött az Isten Fia. Új értelme van már a szónak: „választott nép”.

Ledőltek a szűk korlátok: Isten szeretete minden embert meghív, minket is, Fia menyegzőjére...

5. Jézus megtalálása – A tizenkétéves Jézus története egy pillanatra felvillanó fény: Istenségének első megnyilatkozása. Jézus válasza oly titokzatos, különös: nem mentegetőzik, pedig jó gyermek, hanem fájón vádol – mert: Isten! „Abban kell lennem, ami Atyámé.”

Igen, Ő külön világ, fenség és titok. Később is mindig kiemeli a különbséget: „Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz.” De azért mégis testvérünk vagy, Isten Fia!

Fájdalmas titkok

Bevezetés: Isten a szeretet. Szeretetből teremtett, fáradtság nélkül. Szeretetből mentette meg az embereket, halálra fáradtan, szíve utolsó dobbanásával. A szeretet csodálatos jótéteményeinek középpontjában áll a megfeszített Jézus. Mit is tett velünk a Megváltó szeretete? Ezeket gondolkodjunk, míg imádkozunk.

1. Vérizzadás – Jézus Isten volt, tehát mindent tudott előre: a kegyetlen kínokat a legapróbb részletéig, az elkárhozottak nevét, a jók hűtlenségeit... De Jézus ember is volt egy személyben: amiatt szomorkodott, remegett és gyötrődött, amit mint Isten tudott... Igen, az engedetlenséget Isten-embernek kellett jóvátennie, isteni érdemet felmutatni ember-szívből kifolyt vérrel.

Imádunk, Isten homlokán gyöngyöző ember-vér!

2. Megostorozás – A zürzavarban csak a Szűzanyának jutott eszébe: Izajás 700 éve ismert jövendölése teljesedik be a megostorozott Krisztuson: „A mi bűneinkért töretett össze, a mi békességünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg.” Vagyis az Isten-ember nélkül örök halálban végződik betegségünk, örökre nincs békességünk, és a bűneink kárhozatba merevednek.

Mi lett volna velünk, ha Krisztus nem vállalja!?

3. Tövissel koronázás – A tövissel koronázás a Sátán bosszúja azért, hogy Krisztus lett a király helyette. Pedig egész hatalmával harcol értünk, a zsákmányért. Éktelen dühbe hozta minden csatlósát, a farizeusokat, a népet, a katonákat... De nem bírt Jézussal. Jézus ereje: az engedelmesség, a szeretet, az ima győzött. Rabláncunk elszakadt.

Szabadok vagyunk. Éljen Krisztus, a győztes Király!

4. Kereszthordozás – Jézus keresztútja a halálba vezetett. A mi keresztutunk a földi élet. Ez is a halálban végződik? A test ideiglenes pusztulásában, igen. De valójában az örök életben. Nyitva a mennyország kapuja! Beléphetünk, csak hagyjuk el a bűnt. Őerte bocsátotta meg Isten a bűnt: „Az Úr őreá helyezte mindnyájunk gonoszságát.” Jézus keresztje ezért volt nehéz!

De ezért vagyok én a mennyország örököse!

5. Keresztre feszítés – A keresztre feszített Jézus oldalából a lándzsa nyomán vér és víz folyt ki. A kereszten Fügő sebe forrás: mindenféle kegyelem belőle fakad, az örök élet vize. Ebből születünk újjá, ennek az erejével tudjuk az Istent megismerni, s szeretni, tudunk neki szolgálni. Minden áldást a kereszt jelével oszt az Egyház, a kereszt jelével szolgáltatja ki a szentségeket is.

„Királyi zászló jár elől: Keresztfa titka tündököl.”

Dicsőséges titkok

Bevezetés: Az Úr szenvedésének célja és értelme: hogy helyre állítsa Isten dicsőségét és pedig túlaradó mértékben: Isten műve az emberekben e helyreállítás után az eredetinel sokkal csodálatosabban ragyog...

1. Feltámadás – Krisztus testét isteni ereje támasztotta fel. Holta legyőzte a halált, feltámadása visszaadta nekünk az életet. Ádám miatt mindnyájan meghalunk, Krisztusban mindnyájan életre kelünk. Tehát már húsvét hajnalán megkezdődött, lényegében megtörtént a mi feltámadásunk is.

„Halál, hol a te győzelmed, hol a te fulánkod?”

2. Mennybemenetel – Krisztus a földről az Isten világába távozik. A győztes hadvezér diadalmenetet tart. Hallatlan csoda: egy test, egy ember lép be most az Istenség világába, ül az Atya jobbára, vesz részt a világ kormányzásában.

„Méltó a Bárány, akit megöltek, hogy övé legyen a hatalom, a tisztelet, a dicsőség... Ámen.” (Jel 5,12.14)

3. A Szentlélek elküldése – A Szentlélek viszi győzelemre bennünk Krisztus művét: az igazságot, a győzelmet és a szentséget. Ő az Igazság Lelke: segíti azt megérteni, megjegyezni, örömmel élni. Erő a magasságból, hogy bátrak, magabiztosak, türelmesek, áldozatkészek legyünk. Ő a szentség, a Szeretet Lelke: Ő adja a kegyelmet, ami nélkül semmi üdvöset sem tehetünk.

„Meg ne szomorítsátok az Isten Lelkét!”

4. Mennybevitel – „Hogyan keríthette volna hatalmába az enyészet ezt a testet; belőle az élet származott.” (Damaszkuszi Szent János) Szükséges volt, hogy Istennek ez a lakóhelye Fia szentélyébe vitessék, és hogy az, aki a Teremtőt méhében hordozta, az isteni szentélyben lakjék. Mária részt vett Jézus harcában a bűn ellen – részese diadalának is.

Ott ragyog az égen földi életünk Vezércsillaga!

5. Mária megkoronázása – Az én anyám – királynő! Ezt minden katolikus elmondhatja. Hiszen a Király anyja és a győzelem részese. Együtt uralkodik az égben az egész világ felett! De ez csak nekünk kitüntetés. Az ő igazi dicsósége az Isten-anyaság. Bámulatos leereszkedés az, hogy emellett kegyeskedik még a világ királynője is lenni.

És a mi jóságos Anyánk...

Példaadó rózsafüzér

A következő kis elmélkedések rámutatnak arra, miként gyakorolhatjuk az erényeket, követve a Szűzanya és az Úr Jézus példáját,

Örvendetes titkok

Bevezetés: A Szűzanyáról mondják: ő az Igazság tükre. Ez annyit jelent, hogy az Istennel szemben kötelező igazságosságnak tökéletes példáját adta. Vagyis azt a boldogító törvényt, hogy az ember egészen Istené, szinte leolvashatjuk életéről.

1. Angyali üdvözet – A Szűzanya az első pillanatban úgy tűnik fel, mintha vonakodna elfogadni az istenanyaságot. Miért? Mert még nem tudja, össze lehet-e egyeztetni azt fogadalmával, tehát Isten akaratával. Márpedig neki ez az első, ennek ellenére még a legnagyobb földi értéket, az istenanyaságot sem kívánja. Ilyen meggyőző a Szűzanya példája. Én sem kívánhatok mást, csak ami Isten akarata szerint való.

2. Erzsébet meglátogatása – Milyen egyszerű természetességgel indul el a Szűzanya, testet öltött Istenével, rokont látogatni, embert szeretni... Bennünk az Isten szeretete a felebarát szeretetében öltson testet! Nem csoda, hogy éppen Szent János hangoztatta ezt annyira, akire Máriát bízta az Úr, tehát évtizedekig látta maga előtt a Szűzanya példáját, így ír: „Az üzenet, melyet kezdettől fogva hallottatok, ez: szeressük egymást!”

3. Jézus születése – Jézus születésével kapcsolatban a Szűzanya sokszor bebizonyította, hogy szolgáló akar lenni, akivel ura szabadon rendelkezhet. Nem várhatja meg otthon a Kisdéd megérkezését, nem adhatja meg neki a legelemibb kényelmet, és még a számkivetésből is menekülnie kell. Csupa váratlan megpróbáltatás. A Szűzanya hite minden próbát kiállt. És az enyém – mennyit?

4. Jézus bemutatása – Az Úr törvénye éppúgy nem állt rájuk, mint később Jézusra sem Keresztelő Szent János keresztsége. De a Szűzanya buzgósága is tökéletes volt. Nagylelkűsége nem engedte, hogy méricskéljen. – Én meg nem vagyok-e néha szűkkeblű, kelleetlen és unott Isten szolgálatában, parancsok teljesítésében? Menjek csak szépen tanulni, fellelkesülni – Máriához!

5. Jézus megtalálása – Sokan azt vallják, az élet lényege, hogy jól éljünk, kellemesen szórakozzunk, bővelkedjünk. Esztelen – mondja ezeknek Jézus – még az éjjel számon kéri lelkedet! Tehát az élet lényege, értelme, tartalma, hogy mi is abban legyünk, ami Atyánké. A Szűzanya itt sem hibázott, sőt a legtökéletesebb példát adta arra, hogyan kell Istent keresnünk.

Fájdalmas titkok

Bevezetés: Az embert Isten teremtette, az egyetlen önmagához méltó célból. Ez pedig maga az Isten. Csak Jézus és Mária élt egészen ennek a célnak. Így nemcsak megnyitották az ég kapuját, de bevilágították az egyetlen utat is, mely odáig elvezet.

1. Vérizzadás – A hűség célunkhoz, Istenhez, mindig azon bukik meg bennünk, ami nehezünkre esik. Jézusra irtózatossággal nehezedett az isteni akarat, háromszor is kérlelte Atyját, vegye el a keserű kelyhet. De akarata acélként feszült meg és engedelmeskedett. Jézus kegyelmével mmi is meg tudjuk feszíteni erőnket – nekünk is így kell bejutnunk az Atya dicsőségébe!

2. Megostorozás – Mélységesen megalázó, észbontóan fájdalmas volt az ostorozás. Az Atya megengedte, hogy Pilátus így akarja Jézust megmenteni... Legalább ezt elkerülhette

volna az Úr! A csöcselék vérszomjjasan, a katonák nekihevülten nézték a vérében elterülő Krisztust. „Hogy lássa a világ, hogy szeretem Atyámat” – ezt dobogta most Szíve. Igen, ennyire is lehet, ennyire kell szeretni Istent!

3. Tövissel koronázás – Istennek szolgálni annyi, mint uralkodni. Jézus tökéletes szolgája az Atyának. A Sátán ezért köpdösteti le, csúfoltatja meg a legtökéletesebb Királyt. Jézus vállalja ezt is a célért. Én meg elgondolkozom rajta: egy-két gúnyos megjegyzés, a félelem, hogy embertársam fölém kerekedik, egyéni elképzelésem, kényelmem – nekem hányszor fontosabb, mint Isten... az én Királyom!

4. Kereszthordozás – Jézus irtózáttal, de lélek szerint megadással, tisztelettel, sőt vágyódással és szerető örömmel vette fel a Fát. Mert szeme tovább látott, mint a keresztgerenda... Belátott az Atya örök, bölcs, jóságos terveibe, az egész örökkévalóságba. – A hétköznapi keresztútjain mennyivel könnyebb lenne egészen Örök Célunk felé haladni, ha nem feledkeznénk meg szüntelenül Örök Célunkra nézni.

5. Keresztre feszítés – Tökéletes szabadságvesztés az, ha valaki még mozdulni sem tud. Odaszegezve a Fához, Jézus most már mindenestől az Atyáé. Ilyen értékes ajándékot még nem nyújtott át a föld az Atyának. Jézusom, ígérted, ha felemeltetel, engem is magadhoz vonzol: napi feladataimmal, szenvedéseimmal, jószándékkal és jótetteimmal együtt. Ezáltal leszek én is kedves az Atyának. A célbajutás ígérete tehát nekem is szól: Velem leszel a Paradicsomban.

Dicsőséges titkok

Bevezetés: A dicsőséges olvasó titkai bizalmat ébresztenek bennünk és felpezsdítik lelkünket Isten szolgálatára. A siralomvölgy hűvös őszén éltető, meleg napsugár mind az öt tized. Hagyjuk, hadd ragyogjanak rá lelkünkre, míg az Üdvözlégyeket ismételtjük.

1. Feltámadás – Isten egész életemet kívánja, törvénye legegységesebb magánéletembe is beleavatkozik, áldozatokat kíván. Nem csoda, ha lelkünk tétován kérdi: vajon igaz-e az, biztos-e az, amit a vallás tanít? Mert csak akkor észszerű jónak lenni, kereszténynek lenni. „Valóban feltámadott az Úr!” Ennek a ténynek ragyogó bizonyossága kényszerít minket is térdre, mint Tamást: „Én Uram, én Istenem!”

2. Mennybemenetel – Jézus kijelenti mennybemenetele előtt, hogy övé minden hatalom. Az Atya jobbján ülő Fiú uralkodik a világon. Ő a mi Királyunk: neki élünk és halunk. Jézus viszont Egyházára ruházta át hatalmát. Istent szolgálom? Krisztus híve vagyok? Tehát szívvel-lélekkel az Egyház hűséges alattvalója vagyok!

3. A Szentlélek elküldése – „Szentek legyetek, amint én, a ti Istenetek szent vagyok, úgymond az Úr.” Az Úr lakomájára hivatalosak vagyunk, de ehhez menyegzős ruha kell, a szentté tevő, azaz a megszentelő kegyelem. A Szentlélektől kapjuk, Ő tesz minket a szentek „polgártársaivá”, „az Isten házanépévé”. Ő erősít meg minket a lelkiéletben, általa verünk gyökeret a szeretetben.

4. Mennybevitel – Sokszor bonyolultnak tűnik fel a vallás. Néha csak ünnepi köntösnek látjuk. Máskor meg kínosan nehézé teszi a hétköznapot. Ha pedig a Szűzanyával ebbe a mondásba foglaljuk össze: az Úr szolgálója vagyok – akkor a vallás minden titka feltárul: a hétköznapi is ünneppé lesz. A halál napja pedig mennyei születésnap!

5. Mária megkoronázása – Az Úr szolgáló leánya vagyok – mondta alázattal a Szűzanya. Égi királynő vagy – válaszolta neki az Úr. De míg elfoglalhatta trónját, még Jézus égbeszállása után is évekig együtt maradt a küzdő Egyházzal. Tőle, tanulunk meg boldog lendülettel mindig Istennek élni. A kegyelem, mely minket erre segít, e Királynő áldott kezein át jut hozzánk.

A lelkiélet rózsafüzére

Ebben a rózsafüzérben a lelkiélet titkairól elmélkedünk, hogy jobban megsejtsük, mit jelent a kegyelem állapota, a-mely örök életünk záloga, magja.

Örvendetes titkok

Bevezetés: „Örvendjete az Úban szüntelen, újra csak azt mondom: örvendjete.” Ezt azért sürgeti annyira Szent Pál, mert a boldog ember Isten legnagyobb dicsősége: hiszen mi gyermekei vagyunk, Ő a családanya, Ő lát el minket minden jóval.

1. Angyali üdvözet – A Szűzanya kicsi korától élvezte a büntelenség és az Istenszeretet mélységesen izzó, sokféle édes örömét. Amikor azt hitte, ez talán a mennyország, akkor oltotta belé a Szentlélek az Örök Tavasz szépségét, az Örök Fény ragyogását, a Fiú Istent. – Az Isten szokása most is: úgy lepi meg előre még csak nem is sejthető örömmel hűségeit.

2. Erzsébet meglátogatása – Az öröm és a lelkes buzgóság édestestvérek. A Szűzanya is örömeiben ment sietve hosszú útjára. Irigyeljük meg ujjongó, kiáradó boldogságát! Mily könnyű lenne akkor minden, mennyivel kedvesebb lenne Istennek is, ha nem lógó orral húznánk igáját. „Boldog vagy, mert hittél...” – mondta Erzsébet Máriának. Minket is lelkesítene az öröm, ha igazán tudnánk hinni, hogy mi is, mint a Szűzanya, Jézus-hordozók vagyunk.

3. Jézus születése – „Ne féljete, nagy örömet hirdete nektek! A betlehemi fiúcska által megkaptuk Isten kegyelmeit, gazdagságát, intézményeit, szentségeit, sőt Isten maga is a mienk. – Add Uram, hogy magamba szívhasam a fenti szavak minden örömét – s a legkisebb irigység sem lesz bennem, csak nagy részvét, ha a világ szerencséire, gazdagjaira, könnyűvérű, ún. boldogjaira nézek...!

4. Jézus bemutatása – A Szentszűz megértette, hogy Isten áldozatul kéri tőle egyetlenét: a Fiát. A test, a világ, a Sátán csaló örömei is a mi egyetlenünket követelik tőlünk áldozatul: lelkünket. Próbáld csak meg, mert addig úgyse hiszed, míg meg nem próbálad: mennyi igaz öröm van abban, nemet mondani a testnek, világnak, Sátánnak, akármit ígér is, és igent mondani Istennek, bármekkora áldozatot követel is.

5. Jézus megtalálása – Isten a boldogságunk. Az ötödik titok útjelző tábla: Istent a templomban lehet megtalálni. Sok-sok misehallgatás, szentáldozás, szentségimádás kell. No és munka közben, álmatlan éjszakákon, míg az utcán megyek, ha mindig boldog akarok lenni. A lelked is templom: ott is megtalálad őt. Szeresd a csendet, mondj sok fohászimat. Újítsd meg napi felajánlásodat. És megtalálad bensődben boldogságodat, Istent!

Fájdalmas titkok

Bevezetés: Ha azt mondom, Istennek élek, vagy: a lelkemet üdvözítem, ugyanazt mondom. Jézus küldetése is egy: Istent dicsőítve a lelkeket üdvözíteni, a lelkeket üdvözítve Istent dicsőíteni. Az ötödik titok-koszorú a második szempontból, a lélek üdvösségéről tanítson bennünket.

1. Vérizzadás – Egy falevél lehullik: nem számít. Egy kisgyerek elesik – már utánakapunk. Borzadva halljuk, ha egy repülőgép lezuhant. És a lélekzuhanás – hogy valaki elkárhozik? Még ha egy vadidegent látnánk is elkárhozni, szívünk megszakadna a látványtól. Jézus Szívét természetfeletti erő óvta, de vére kiserkent a pórusokon az elkárhozottak láttán. És: Őneki senki sem volt idegen!

2. Megostorozás – Üdvözítőnkben „tetőtől-talpig nem volt semmi épség” az ostorozás után. Engesztelő áldozat lett a test göggyéért. „A test a lélek ellen vágyakozik..., akik ilyen dolgokat cselekszenek, nem nyerik el az Isten országát.” (Gal 5,15.21) A szenvedő Krisztus teste lelkünk tápláléka. Hogy legyőzhessem a testet, Krisztus Teste üdvözíts engem!

3. Tövissel koronázás – Az arc a lélek tükré, A fej a lélek központja. A homlok a lélek tehetségének, az észnek a gondolkodásnak jelképe. A lelek Üdvözítőjének homlokát, fejét tövis borítja, arcán rút köpések és lecsorgó piros vér. Megrendítő figyelmeztetés a nem-gondolkozó ember felé: „Mit használ, ha az egész világot megnyered is, de lelkednek kárát vallod?”

4. Kereszthordozás – Vállára vette gyengeségeinket, hogy lelke erejét adhasa. Az embert kereste, Istent ajándékozta. Méltatlanságot szenvedett, hogy nagy méltóságot ruházzon reánk. Teste beteg lett, hogy lelkünket gyógyítsa. Egy a feltétele: te is hordjad Krisztussal a keresztet. A vonakodó Cyrenei Simonoknak szól az intés: „Aki megteremtett nélküled, nem fog üdvözíteni nélküled.” (Szent Ágoston)

5. Keresztre feszítés – Ki mit ad valamiért, annyira értékeli, „Szeretett engem, önmagát adta értem”, mondja megdöbben hálával Szent Pál, Ennyit ért Jézusnak lelkem! Nem tévedett: élet van bennem, isteni élet. Már itt a földön azé a mennyország foglalója, aki „a lélek szerint jár”. Annak Krisztus él a szívében!

Dicsőséges titkok

Bevezetés: A magnak először nehéz sorsa van a földben, de faóriás, virág, gyümölcs lesz belőle. Így vagyunk mi is. „Már Isten fiai vagyunk, mondta Szent János, de hogy mik leszünk, az még nem nyilvánvaló.” A dicsőséges olvasó tizedei azért sokat megsejtetnek az üdvözülő ember ragyogó, boldog jövőjéből.

1. Feltámadás – Az egyik legérdekesebb hittitok, hogyan is fogja Isten szétporladt testünket feltámasztani. Ez – Isten gondja. A miénk az, hogy ama napon üdvözült lelkünk és testünk is Krisztus jobbán álljon. Ezért üzeni Szent Pál: „Legyetek tehát állhatatosak és rendíthetetlenek, szeretett testvéreim!... hiszen tudjátok, hogy fáradoztok az Úrban nem hiábavaló. (1Kor 15,58)

2. Mennybemenetel – Ha a gabonaszem elpusztul, akkor hoz termést. „Ha a test cselekedeteit megölitek, élni fogtok.” „Ha valaki elveszti életét, megnyeri azt” – mondta az Úr. Jézus is így ment be dicsőségébe. Búcsúzóul ezért így szólt apostolaihoz: „Azért megyek, hogy helyet készítsek nektek.” (Jn 14,2) Tehát Jézus útját kell járnunk; amit az Atya megszabott, a parancsok és a szenvedések útját. – Ez vezet az égbe... – Krisztus társörököse vagyok: ilyen örökséget el nem szalasztók semmi áron!

3. A Szentlélek elküldése – „Bár a jót szeretném tenni, a rosszra vagyok kész”. Ezt Szent Pál írta le, de mindenki érezheti. Isten kegyelme nélkül nem is lehet sokáig meglenni halálos bűn nélkül. Magunkra hagyatottan nagyszerű örökségünkre még csak vágyakozni sem tudnánk; különben is reménytelenül vágyakoznánk. Végtelen szerencse: bennünket Isten Lelke vezérel, a Szentlélek működik bennünk!

4. Mennybevitel – A Szűzanya Jézus mennybemenetele után sokat gondol vágyakozva arra: hogy is lesz az, mikor értem jön majd Fiam?! – Az első keresztények is a Krisztus-várás boldog izgalmában éltek. Sajnos, mi nem. Ezért nem tudunk ujjongva meghalni a bűnnek és ezért nem szeretjük egymást, mint ők. Pedig miértünk is eljön majd Jézus... Ábrándozzunk el küssé: de jó lesz! Mily érdemes áldozatkész katolikusnak lenni!

5. Mária megkoronázása – Az Égi Királynő nem feledkezik meg rólunk. Koronája legszebb ékessége: „Minden kegyelem közvetítője.” Szoktunk is imádkozni hozzá „földi bajban...” Jó, segít. De igazi „szakmája” a lélek baja. Hányszor fordulunk hozzá

bűnveszélyben? Amikor ott állunk, hogy napi botlásainkat megint elkövetjük? Vagy éppen veszendőbe indul legnagyobb kincsünk, a lélek? – Anyám, ó jöjj, ne hagyj elveszni!

Függelék

Amikor évszázadokkal ezelőtt a rózsafüzér titkait összeállították, sajnálatos módon megfélelkeztek Jézus nyilvános életéről. Az amerikai püspökök „Íme a te Anyád!” című közös pásztorlevelének 97. pontjában ezt olvassuk: „A katolikusok számára régóta ismeretes módon kívül a rózsafüzér más módon való imádkozásával is szabadon kísérletezgethetünk. *A titkoknak új sorozatait állíthatjuk össze.* Megszoktuk, hogy Jézus gyermekkorától, nyilvános életének mellőzésével, átmenjünk szenvedésére. *Bőséges anyagot találhatunk* azonban a rózsafüzér imádkozása közben az elmélkedésre pl. *a kánai menyegzővel, vagy egyéb eseményekkel kapcsolatban, amelyekben Mária jelen volt, vagy nevét említették.* Így, amikor Fia kijelentette, kiket tekint igazi tanítványainak: „Milyen boldogok, akik hallják az Isten tanítását és hűségesek maradnak hozzá”. (Lk 11,28)

De amint a jelenlegi titkokban sincs mindig említve Mária, sőt egyeseknél valószínűleg jelen sem volt, mint pl. a vérizzadásnál, megostorozásnál, tövissel koronázásnál, feltámadásnál, úgy összeállíthatunk olyan titkokat is, amelyek csak Jézussal kapcsolatosak. Annál is inkább megtehetjük ezt, mert maga a Szentanya ajánlotta a szentolvasó imádkozásának azt a régi módját, amelynél Jézus neve után illesztik be a titkokat. Ezt írta a „Mária-tiszteletről” szóló körlevelének 46. pontjában: „Mint jól ismeretes, egy időben szokás volt, amit bizonyos helyeken még megőriztek, hogy minden Üdvözlégyben Jézus neve után hozzáadták a titkot, amelyről elmélkedtek. És ezt éppen azért tették, hogy segítsék a szemlélődést és egyesítsék az értelmet a hanggal.”

Ezeknek a buzdításoknak értelmében közlünk itt néhány ilyen kísérletet a nyilvános élet hittitkaival kapcsolatban. Az első sorozatban minden Üdvözlégnél más titok szerepel, néha az időrendi sorrendet követve. A második sorozatnál azonos a tizedek titka, s ezt részletezik az Üdvözlégyeknél említett gondolatok.

Jézus nyilvános életének olvasója – 1

(Összeállította Timon Izabella)

1. Aki valóban a megígért Messiás.
2. Aki az idők teljével názareti magányából kilépett.
3. Akit János a Jordán vizében megkeresztelt.
4. Akiról a mennyei Atya tanúságot tett.
5. Kire a Szentlélek galamb képében leszállott.
6. Ki a pusztában negyven napig böjtölt.
7. Akit a Sátán megkísértett.
8. Aki kérésedre, Szent Szűz, a kánai menyegzőn a vizet borrá változtatta.
9. Ki a kisdedeket magához engedte.
10. Kit a Szamaria-beli asszony Messiásnak ismert fel.
11. Akit tanítványok vettek körül.
12. Aki tizenkettőt apostolává választott.
13. Ki betért a vámosok házába.
14. Kit Simon farizeus vendégül látott.
15. Ki Bethániában Máriát és Mártát meglátogatta.
16. Aki a Tábor hegyén színében megdicsőültté változott.
17. Akiról Péter apostol bizonyosságot tett.

18. Aki Péterre, mint kösziklára építette Egyházát.
19. Ki apostolainak oldó-kötő hatalmat adott.
20. Ki apostolainak a Szentlelket megígérte.

21. Ki a Templomból ostonnal kiűzte a kufárokat.
22. Aki a Templomban tanított.
23. Aki megtanított minket az Úr imájára.
24. Aki a hegyi beszédben új parancsolatokat adott nekünk.
25. Aki tanítva bejárta Galileát és Júdeát.
26. Aki példabeszédekben szólt hozzánk.
27. Akiben beteljesedett a Törvény.
28. Aki bizonyosságot tett az igazságról.
29. Aki az Út, az Igazság és az Élet.
30. Kinek tanítása lelkünk szomjúságát kielégíti.

31. Aki a kenyeret csodálatosan megszorította.
32. Aki a vízen járt.
33. Aki parancsolt a szeleknek és a viharoknak.
34. Kinek szavára a bénák jártak.
35. Kinek szavára a vakok láttak.
36. Kinek szavára a némák megszólaltak.
37. Kinek szavára a süketek hallottak.
38. Ki a szegényeknek az evangéliumot hirdette.
39. Ki a halottakat feltámasztotta.
40. Ki a házasságtörő nőnek megbocsátott.

41. Akit a nép Jeruzsálemben vonultakor pálmaágakkal köszöntött.
42. Akinek lábát a magdalai Mária illatos nárdussal kente meg.
43. Aki az Utolsó Vacsorán tanítványainak lábát mosta.
44. Aki a kenyeret testévé, a bort vérévé változtatta.
45. Aki megparancsolta, hogy ezt cselekedjék tanítványai az Ő emlékezetére.
46. Aki érettünk a keresztfán meghalt.
47. Aki halottaiból feltámadott.
48. Aki tanítványalt minden nemzet tanítására küldte.
49. Aki a mennybe fölment.
50. Aki velünk van mindennap a világ végezetéig.

Ha nem akarjuk belevenni a fájdalmas és a dicsőséges olvasó néhány titkát, mást helyettesíthetünk be a 46–50. titkokba, pl. a következőket:

46. Aki új parancsot adott nekünk: Úgy szeressük egymást, mint amint Ő szeretett minket.
47. Aki megígérte a Szentlélek elküldését apostolainak.
48. Aki biztosított minket, hogy helyet készít számunkra a mennyországban, Atyja házában.
49. Aki megjövendölte, hogy apostolainak szomorúsága örömmé fog változni.
50. Aki főpapi imát mondott Egyházáért és híveinek szentté válásáért.

Jézus nyilvános életének olvasója – 2

A következő olvasónál az aláhúzott titkokat a Miatyánkok előtt, a többieket az Üdvözlégyek előtt mondhatjuk be. Vagy ha akarjuk, átalakíthatjuk az Üdvözlégyek titkainak szövegét úgy, hogy a Jézus szó után fűzhessük azokat az imához.

Jézus a megígért Üdvözítő

1. Keresztelő János előkészíti Jézus működését.
2. Jézusra leszáll a Szentlélek s az Atya tanúságot tesz mellette.
3. Jézus kinyilvánítja Üdvözítő voltát a samariai asszonynak.
4. Jézus eledele az Atya akaratának teljesítése.
5. Jézus magára alkalmazza Izajás próféta jövendölését.
6. Jézus tökéletesíti a Törvényt a Hegyi Beszédben.
7. Jézus az Út, Igazság és Élet.
8. Jézusból fakadnak az Örök Élet forrásai.
9. Jézus a Beléje vetett hitet és parancsainak megtartását jelöli meg az örök élet feltételeként.
10. Jézust a Tábor hegyén megdicsőíti az Atya és az Ő hallgatására buzdít minket.

Jézus csodákkal igazolja küldetését

11. Jézus borrá változtatja a vizet a kánai menyegzőn.
12. Jézus csodálatos módon megszorítja a halat és a kenyeret.
13. Jézus a vizén jár.
14. Jézus parancsol a szeleknek és a hullámoknak és azok elcsendesednek.
15. Jézus csodálatos halfogásra szólítja fel az apostolokat.
16. Jézus meggyógyít minden betegséget.
17. Jézus feltámasztja a halottakat.
18. Jézus kiűzi az ördögöket.
19. Jézus ismeri a rejtett gondolatokat, vágyakat.
20. Jézus pontosan megjövendöli a jövő eseményeket.

Jézus isteni tekintéllyel tanítja az üdvösség útját

21. Jézus hirdeti a házasság fölbonthatatlanságát.
22. Jézus ellenségeink szeretetére buzdít.
23. Jézus a rejtekben való imát ajánlja.
24. Jézus szerint a rosszat jóval kell viszonzni.
25. Jézus megtanít a Miatyánkkal, hogyan imádkozzunk.
26. Jézus azt kívánja, hogy bízzunk az Atya gondviselésében.
27. Jézus példát ad nekünk embertársaink szeretetére.
28. Jézus helyteleníti, ha ítélkezünk felebarátaink felett.
29. Jézus a mennyei kincsek gyűjtését tartja fontosnak.
30. Jézus elvárja, hogy megvalljuk Őt az emberek előtt.

Jézus a bűnösök megmentésén fáradozik

31. Jézus az örök élet vizét ajánlja fel a samariai asszonynak.
32. Jézus nem ítéli el a házasságtörőt, de azt kívánja, többé ne vetkezzék.

33. Jézus nem az igazakért, hanem a bűnösökért jött e világra.
34. Jézus hajlandó megbocsátani minden ellene elkötetett bűnt.
35. Jézus megvédi a bűnbánó nyilvános bűnöst.
36. Jézus a vendégségben is oktatja a kevély farizeust.
37. Jézus megszáll a bűnös vámos Zakeus házában.
38. Jézus megtűri apostolai között a tolvaj Júdást.
39. Jézus nem akarja az Őt elutasító városok azonnali megbüntetését.
40. Jézus megbocsát az Őt megtagadó Péternek.

Jézus Egyházat alapít, művének folytatására

41. Jézus egyéneként meghívja apostolait követésére.
42. Jézus meghívja Pétert s új nevet ad neki.
43. Jézus külön is oktatja apostolait.
44. Jézus Pétert teszi meg nyájának főpásztorává.
45. Jézus megígéri, hogy a világ végéig Egyházával marad.
46. Jézus kívánsága, hogy egy akol legyen és egy pásztor.
47. Jézus imádkozik apostolainak állhatatosságáért.
48. Jézus a szolgálat szellemét kívánja apostolaitól.
49. Jézus apostolaira bizza az Újszövetség áldozatának bemutatását.
50. Jézus oldó-kötő hatalommal ruhazza fel Pétert.

Keresztutas szentolvasó

A fájdalmas szentolvasó imádkozását jól össze lehet kötni a keresztút végzésével. A félkövérrel szedett titkokat a Matyánkok előtt, a többieket az Üdvözlégyek előtt mondhatjuk be, vagy itt is átalakíthatjuk az Üdvözlégyek titkainak szövegét úgy, hogy Jézus neve után illeszthessük be azokat.

Jézus vért izzad a Getszemáni kertben.

1. Jézus apostolaival, énekelve a Getszemáni kertbe vonul.
2. Jézus kéri apostolait, hogy virrasszanak vele.
3. Jézus gyötrelmek között, leborulva imádkozik.
4. Jézus kéri Atyját, ha lehet, vegye el tőle e kelyhet.
5. Jézust egy angyal megerősíti halálküzdelmében.
6. Jézus gyötrelmeiben vérrel verejtékezve imádkozik.
7. Jézus elfogadja Atyjának akaratát.
8. Jézus szemükre veti apostolainak, hogy egy órát sem tudnak virrasztani vele.
9. Jézus figyelmezteti apostolait a virrasztás és ima szükségességére a kísértések elkerülése érdekében.
10. Jézus teste erőtlén, lelke azonban készen áll a szenvedésre.

Jézus megostorozása

11. Jézust, mint egy latrot elfogják s megkötözik.
12. Jézust hamis tanúk vádolják, egy szolga arcul üti.
13. Jézust a főpapok halálra méltónak ítélik.
14. Jézust a főpap szolgálói kigúnyolják s bántalmazzák.
15. Jézust Pilátus elé vezetik s ott hamisan vádolják.
16. Jézust Heródes elé viszik, s ő gúnyruhába öltözteti.
17. Jézust a főpapok és a nép Barabbás mögé helyezik.
18. Jézus megfeszíttetését követeli a csöcselék.
19. Jézust Pilátus megostoroztatja.
20. Jézus némán elviseli értünk ezt a rettenetes szenvedést.

Jézust tövissel koronázzák

21. Jézusra a katonák bíborszínű köpenyt adnak.
22. Jézus fejére tövisből font koronát tesznek.
23. Jézus előtt térdet hajtva, gúnyolják királyságát.
24. Jézust leköpi, fejét náddal verik.
25. Jézust Pilátus bemutatja a népnek, töviskoronásan.
26. Jézust Pilátus ártatlannak jelenti ki.
27. Jézus véré a nép és vezetői saját fejükre kívánják.
28. Jézus nem válaszol az Őt ismét faggató Pilátusnak.
29. Jézus királyságát a nép nem ismeri el.
30. Jézus halálra ítéletét követelik a főpapok és a nép.

Jézus vállalára veszi a keresztet

31. Jézust Pilátus halálra ítéli.
32. Jézus vállalára veszi a keresztet.
33. Jézus először esik el a kereszt súlya alatt.
34. Jézus találkozik Anyjával a keresztúton.
35. Jézusnak Cyrenei Simon segít vinni a keresztet.
36. Jézus arcát Veronika kendővel megtörli.
37. Jézus másodszor roskad össze.
38. Jézuson síránkoznak a jeruzsálemi asszonyok.
39. Jézus harmadszor esik földre a kereszttel.
40. Jézust megfosztják ruháitól.

Jézus meghal értünk a kereszten

41. Jézust keresztre feszítik.
42. Jézus keresztfeszítőiért imádkozik.
43. Jézus megbocsát a jobb-latornak.
44. Jézus Jánosra bízta Anyját.
45. Jézus Atyjától is elhagyatva érzi magát.
46. Jézus eleped a szomjúságtól.
47. Jézus mindent beteljesített.
48. Jézus Atyja kezébe ajánlva lelkét, meghal.
49. Jézust leveszik a keresztről és Mária ölébe teszik.
50. Jézust eltemetik.

(A 12. állomásnál, a 42–48. titkokban Jézus hét szaváról emlékezünk meg, s kérjük a haldokló Jézust, hogy hasonló helyzetben mi is ilyen érzülettel viseltessünk.)

Imaszándékok

Bibliás szentolvasó az élő Egyházért

VI. Pál Pápa ezt írja a rózsafüzérről a Mária-tiszteletről írt körlevelében (44., 46., 47., 48., 51. pont):

„Az olvasó evangéliumi imádság. Bensőleg hatásosan előmozdítja a keresztény életet és apostoli elkötelezettséget. A dicséreten és kérésen felül lényeges eleme az elmélkedés. Enélkül olyan, mint a lélek nélküli test. Ha ezt elmulasztjuk, fennáll a veszély, hogy imádkozása gépies ismétléssé válik. Természeténél fogva nyugodt ütemet kíván, lassú léptekkel való haladást.

Az olvasó könnyen összhangba hozható a liturgiával. Természeténél fogva mindkettő a közösség imája, a Szentírásból meríti sugallatait, és Krisztus titka felé irányul. Az olvasó áhítatgyakorlata a liturgiából meríti indító erejét, és természetes módon ahhoz vezet vissza, ha eredeti sugallatának megfelelő módon gyakoroljuk. Azonban nem válik a liturgia részévé.

Az utóbbi időben bizonyos áhítatgyakorlatokat létesítettek, amelyek a szentolvasóból merítik ihletüket. Az ilyen gyakorlatok között szeretnénk felhívni a figyelmet azokra, és ajánlani azokat, amelyek az Isten Szavának közönséges megünneplésével kapcsolatosak. – Örömmel vesszük tudomásul, hogy az ilyen gyakorlatok előmozdították a szentolvasó lelki gazdagságának teljesebb megértését.”

A Szentatya buzdításának és a Zsinat Máriára vonatkozó tanításának értelmében a következőkben kísérletet teszünk arra, hogy a szentolvasó imádkozását jobban bekapcsoljuk a Szentírásba és az élő Egyház ügyeibe, gondjaiba. Minden titokhoz kiválasztottunk egy szentírási részt, amely az evangéliumi eseményt összekapcsolja az imaszándékkal, mintegy beleállítja az Egyház mai életébe. Ezt a tized elején elolvassuk (közösségben felolvassuk), és az Üdvözlégyek imádkozása alatt „szívünkben forgatjuk”, mint a Szűzanya Fiának szavait. Az imádságos elmélkedéshez előre megadhatunk néhány gondolatot (lásd alább). Az ilyen olvasóimádkozás, megfelelő énekekkel változtatva, jól alkalmazható szentórának, szentségimádási órának is.

A teljes olvasó titkaiban itt imaszándékként Isten népének három nagy „rendjét”: a püspököket, papokat és a világi híveket vesszük sorra.

Közkinccsé tesszük itt a Máriaremetén használatos ún. „remetei rózsafüzér” régi verses szövegét. (Dallam: Magyar Cantuale 234. sz.) A bevezető és befejező szakasz:

Rózsafüzér-imádsággal köszöntsük a Szűzanyát,
Vele együtt engeszteljük az ég és föld szent Urát,
/ Rózsafüzér Királynője, légy a világ megmentője,
Ajánj minket Szent Fiadnak, Remetei Szűzanya! / (Refrén)

Ó Mária, édesanyánk, eljött már a te órad,
Csak egy szót szólj szent Fiadnál, s megmenekül a világ,
/ Rózsafüzér Királynője, légy a világ megmentője,
Ajánj minket Szent Fiadnak, Remetei Szűzanya! / (Refrén)

Ez mindig egyforma. Az egyes titkokat a megfelelő helyen közöljük. A szemléletes és elmélyedő szöveg, a lendületes dallam jól hozzájárulhat az áhítat növeléséhez. (A „Remetei Szűzanya” szavak tetszés szerint más szavakkal helyettesíthetők.)

I. Örvedetes olvasó: a világ püspökeiért

Bevezetés (a Hiszekegy előtt) az első püspök, Péter leveléből: Péter, Jézus Krisztus apostola a zarándokoknak, akik ... szórványokban élnek. ...Kegyelemben és békében bőven legyen részetek! Legyen áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki minket nagy irgalmában új életre hívott Jézusnak a halálból az élő reményre való feltámadása által, hogy a mennyekben elpusztíthatatlan, tiszta és soha el nem hervadó örökség várjon rátok. Az Isten hatalma megőrzött titeket a hitben az örök üdvösségre, amely készen áll, hogy az utolsó időben majd megnyilvánuljon. Ezért örülni fogtok, noha most egy kicsit szomorkodnotok kell is, mert különféle kísértések érnek benneteket, hogy a próbát kiállva hitetek, amely értékesebb a tűz próbálta veszendő aranyánál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltó legyen a dicséretre, a dicsőségre és a tiszteletre.” (1Pét 1,1–7) Ekörül forog a püspök szolgálata: Jézus és az üdvösség hirdetése, az Egyház erősítése, vezetése. Kérem, legyen ez az ő lelkük „környezete” – de az én lelkemé is.

(A Miatyánk előtt) egy másik „püspöki körlevélből”: „Pál, Szilvánusz és Timóteus a tesszalónikaiak – az Atyaistenben és Urunkban, Jézus Krisztusban élő – egyházának. Kegyelem nektek és békesség. Mindig hálát adunk az Istennek mindnyájatokért, ahányszor csak megemlékezünk rólatok imádságainkban. Állandóan gondolunk Istenünk és Atyánk előtt tevékeny hitetekre, áldozatos szeretetekre és Urunkba, Jézus Krisztusba vetett szilárd reményetekre.” (1Tesz 1,1–3) A hit, remény és szeretet élete fűzi össze a híveket püspökeikkel. Legyenek ebben példaképeink.

Ének: Uram, hiszlek és reméllek... 1. és 3. szakasz. Szent Vagy Uram, 263. (Ezentúl rövidítve: SZVU)

- 1) Angyalszózat köszönt Téged, szépséges Szűz Mária,
Szűz méhedben testet öltött az Istennek szent Fia.

„Kérni fogom az Atyát, hogy más Vigasztalót küldjön nektek, aki veletek marad mindörökre: az igazság Lelkét. A világ nem kaphatja meg őt, mert nem látja és nem ismeri, de ti ismeritek, mert nálatok lesz és bennetek marad... Ekkor Júdás, nem a karióti, közbeszólt: „Uram, hogy van az, hogy te nekünk akarod kinyilatkoztatni magad és nem a világnak?” Jézus pedig így folytatta: Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Szeretni fogja őt Atyám is, hozzá megyünk és benne fogunk lakni.” (Jn 14,16–17.22–23)

A Szentlélek ugyanúgy működött a szeplőtelen Szűzanyában, mint az Egyházban. Kérjük, hogy az Egyház oszlopaiban ne legyen semmi, ami nem áttetsző Isten számára, nem kaphatja meg Istent. Jézus az ő Lelke által nyilatkoztassa ki magát nekik, bontakozzék ki bennük a Szentháromság jelenléte, hogy az Atya gondoskodásával, Jézus áldozatosságával, a Szentlélek fényével vezessenek, (vö. LG 18 – A zsinati iratokra latin kezdőbetűikkel hivatkozunk.¹) Az ő megsegítésükért (mert az Egyház tagjai között mindenben kölcsönösség uralkodik!) iparkodunk mi is Isten felé kitérve élni.

Ének: Jöjj el Szentlélek Úristen... 1–2. SZVU 260.

- 2) Jézusodat szíved alatt Erzsébethez elvived,
Hogy megmentsed az ősbüntől az Úr előhírnökét.

„Isten elküldte tulajdon Fiát a bűn miatt a bűnös testhez hasonló alakban, hogy megítélje a testben levő bűnt, és hogy a törvény beteljesedjék rajtunk, akik már nem a test, hanem a lélek szerint élünk... Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Nem a szolgaság lelkét

¹ *Lumen Gentium* kezdetű zsinati dogmatikus konstitúció az Egyházzól

kaptatok ugyanis, hogy ismét félelemben éljetez, hanem a fogadott fiúság Lelkét nyertétek el, általa kiáltjuk: Abba, Atya! A Lélek maga tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekei, akkor örökösei is: Istennek örökösei, Krisztusnak társörökösei.” (Róm 8,3–4.14–17)

A testté lett Ige eljut Jánoshoz. A Keresztelő felujjongásából megtudjuk: azért jött el egy szeplőtelen test édes oltalma alatt, hogy „elítélje a testben levő bűnt”, és így életre keltse az emberiséget (vö. LG 19). Jézus erre választott ki tizenkettőt, maga lett a mesterük; Jézus örömét hordták szét a világba, hogy megszenteljék, elkezdjék megépíteni „a világ egységének jelét és szentségét: az Egyházat” (LG 1). Ezt teszik utódjaik, a püspökök is. Bárcsak úgy tennék, hogy a világ felujjongana... Kérjük, hogy amint a Szűzanya bátran, frissen ment a hegyeken át, ők is bátrak, életet árasztók, áldozatosak, „sietők” legyenek, Mária oltalma alatt. De ilyen legyenek én is!

Ének: Mária, Szűzanya Názáretből indul útnak 1. és 4. SZVU 185.

- 3) Szent Fiadnak születésén örvendez az föld és ég,
Szegénységben, szenvedésben kezdi földi életét.

„Összehívta a tizenkettőt, erőt és hatalmat adott nekik az ördögök felett és a betegségek meggyógyítására. Aztán elküldte őket, hogy hirdessék az Isten országát és gyógyítsák meg a betegeket. „Semmit se vigyetek az útra – hagyta meg nekik – se botot, se tarisznyát, se kenyeret, se pénzt, se egy váltás ruhát. Ha egy házba betértek, ott szálljatok meg, és onnét induljatok tovább. Ha valahol nem fogadnak be benneteket, hagyjátok ott a várost, és még a port is rázzátok le lábatokról ellenük tanúságul. Útra keltek hát, bejárták a falvakat, mindenütt hirdették az evangéliumot, és gyógyították a betegeket.” (Lk 9,1–6)

Az Úr tehát megjelent a világban, de csak a hit tudja, kivel áll szemben. Ugyanez a hit mondja: a püspökben az Örök Főpap van jelen (LG 21kk, PO 15²). Az ő szavakkal szól Krisztus a világhoz, az ő megbízásukból szolgáltatják ki a szentségeket (ahol egy pap keresztel: „Péter keresztel: Krisztus keresztel” – Ágoston), ők vezetik az Egyházat. De Jézus szegényen jött el, és szegénységben indítja útjára a tizenkettőt. Kérem: utódjaik ne féljenek a szegénységtől, gyakorolják, ne „egyházfejedelmek” legyenek, hanem egyszerű pásztorok, (Betlehemben Jézus első vendégei), védjék a szegények ügyét, így tegyenek tanúságot Isten szeretetéről a világ előtt. Segítségükre én is szeretni akarom a szegénységet.

Ének: Szép violácska... 1-2. SZVU 33, vagy (szentségimádáson) Az Ige megtestesült... 1. és 3. SZVU 18.

- 4) Törvény szerint bemutattad a templomban Fiadat,
Áldozatul felajánltad vele együtt magadat.

„Krisztus azonban a ránk váró javak főpapaként jelent meg, s belépett abba a nagyobb és tökéletesebb sátorba, amelyet nem ember keze alkotott, vagyis nem ebből a világból való. Nem a bakok, vagy borjak vérével, hanem saját vérével lépett be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök megváltást szerzett... az örök Lélek által saját magát adta tiszta áldozatul az Istennek, hogy az élő Istennek szolgáljunk. Ezért ő új szövetség közvetítője... Ezért nyilatkozik így, amikor a világba lép: «Áldozatot és ajándékot nem kívántál, de embertestet alkottál nekem. Nem kedves előtted az engesztelő és égőáldozat, ezért így szóltam: Nézd, jövök, Istenem, hogy teljesítsem akaratodat.»” (Zsid 9,11–12.14–15; 10,5–7) (Vö. LG 22)

Mária visszaváltja és mégsem kapja vissza igazán gyermekét; ez a kereszt alatt lesz szívet átdöfő valóság. Részt vesz így a megváltásban; szent dolgok tevékeny szereplője, hőse; Jézus

² *Presbyterorum Ordinis* kezdetű zsinati dekrétum a papi szolgálatról és életről

hordozója, örök tervek teljesítője, Fia szívének elgondolásához, odaadásához simulva. Nemde ezek a püspökök is elsősorban az Egyházban? Szent dolgok szolgái, Krisztus vére sáfárai, örök isteni üdvözítő terv kivitelezői. De legyenek éppolyan önzetlen, áldozatos lelkek, mint a Szűzanya, az örök Főpap mintájára. Amikor az egység megteremtése és biztosítása a tét (vö. LG 23), meg kell maradniok az alázatosságban, és bátran kell képviselniük Krisztust. – Én mennyire vagyok bátor, amikor valami áldozatot kell meghoznom? És talán bírálom „népem főpapját”? (Vö. ApCsel 23,3–5)

Ének: Ki negyven nap előtt... 1. és 10. SZVU 163; vagy: Ó Mária szent Szíve... 3. és 5. SZVU 194.

- 5) Jézusodat három napig könnyek között keresed,
Amíg végre, tanítva, őt a templomban fölled.

„Az istenfélő élet mindenre jó, mert a jelen és a jövő élet ígérete kapcsolódik hozzá. Ez igaz beszéd, teljesen rá lehet hagyatkozni. Hiszen azért fáradunk és küzdünk, mert bízunk az élő Istenben, aki minden embernek, elsősorban a hívőnek üdvözítője. Ezt tanítsd teljes határozottsággal. Senki le ne becsüljön ifjú korod miatt, de légy is a hívek példaképe beszédben, viselkedésben, szeretetben, hitben és tisztaságban. Amíg odajutok, legyen gondod a felolvasásra, a buzdításra és a tanításra. Ne hanyagold el magadban a kegyelmet... „Ügyelj magadra és a tanításra. Légy állhatatos benne. Ha megteszed, magadat is, hallgatóidat is üdvösségre segíted.” (1Tim 4,8b–16)

Az ifjú Jézus csodálatba ejti a tanítókat és írástudókat. Pál tanításra biztatja fiatal testvérét és lelki fiát. Kérem Jézust, hogy a püspökök tanítása csodálatot keltsen a világban, megsejtse bennük az emberiség az Istent – ne az embert nézze, aki lehet fiatal vagy éppen öreg, gyarló – és felujjongjon. Fáradjanak, küzdjenek, bízzanak Isten szava erejében. Én meg legyek alázatos és állhatatos a tanulásban, hitem alaposabb megismerésében, így Jézus nagyobb szeretetére jutok – hogy ilyen „tanuló tanítók” legyenek a püspökök is.

Ének: Hol vagy, én szerelmes... 1-3. SZVU 146.

II. Fájdalmas olvasó: a papokért

Bevezetés (a Hiszekegy előtt): „Ő (Krisztus) némelyeket apostollá, másokat prófétává, ismét másokat evangélistává, pásztorrá és tanítóvá tett, hogy szolgálatuk betöltésére neveljék a szenteket, és fölépítsék Krisztus testét, amíg mindnyájan el nem jutunk a hitben és Isten Fia megismerésében az egységre, és meglett emberré nem leszünk, elérve a krisztusi teljességet. Akkor majd nem leszünk éretlenek, akiket a megtévesztő emberi tanítás és a tévedésbe ejtő álnokság minden szele magával sodor. Inkább igazságban kell élnünk és szeretetben, hogy egyre inkább összeforjunk a Fővel: Krisztussal... Így növekszik a test, és építi fel saját magát a szeretetben”. (Ef 4,11–16) – A magunk hitének megvallásával és élesztésével az a célunk, hogy a papok hite és küldetésükbe vetett bizalma életerős legyen, összeforrassza őket Krisztussal.

(A Miatyánk előtt:) „Éljetek úgy, mint a világosság fiai. A világosság gyümölcse csupa jóság, igazságosság és egyenesség. Azt keressétek, ami kedves az Úr szemében... Gondosan ügyeljete tehát arra, hogyan éltek: ne ostobán, hanem bölcsen. Használjátok ki az időt, mert rossz napok járnak. Ne legyetek értetlenek, hanem értsétek meg az Úr akaratát... Adjatok hálát mindig mindenért Urunk Jézus Krisztus nevében az Istennek, az Atyának.” (Ef 5,9–10.15–16.20)

Csak azok tudják az emberek értelmét és akaratát Krisztusnak meghódoltatni, akiknek tulajdon értelmük és akaratuk is meghódolt, emlékezetük pedig telve a megváltás titkaival, így életük is, nemcsak a szavuk, feltárja és kézzelfoghatóan meggyőzővé teszi Krisztus titkát. (SC 2³) Persze ez mindannyiunk kötelessége is!

Talán az Egyháznak erre a rendjére áll leginkább: „ha szenved az egyik tag, valamennyi együtt szenved vele” (1Kor 12,26): a legnagyobb, legtöbbet vitatott problémát az Egyházban a papság jelenti ma. Az ő személyük a találkozási pont Isten és a világ között. Egészen sajátos lelki nehézségek, gondok, bukások is adódnak ebből. A Zsinat is így látja: „Az egész Egyház megújulása igen nagy részben a papok kezében van, és éppen az egyre nehezebbé váló szolgálatoktól függ.” (PO 1) A Zsinat sürgetésének teszek eleget, amikor most imádkozom értük. (LG 37 – Zsid 13,17) Ma a fájdalmas olvasóval együtt szenvedek velük és a Főpappal, aki bennük szenved az idők végéig. A papi bűnöket az 1–3. titokkal, a sajátos papi szenvedéseket a 4–5. titokkal látjuk együtt.

Ének: A keresztfához megyek... 1. SZVU 63.

- 1) Nagycsütörtök éjszakáján értünk vállalt kint az Úr,
Lelke szörnyű tusájában véres verejtéke hull.

„Így szól az Úr Isten: Jaj Izrael pásztorainak, kik önmagukat legeltették! Vajon a pásztoroknak nem a nyáját kell-e legeltetniük? A tejet megettétek, a gypjúval ruházkodtatok és a hizottat leöltétek, de nyájamat nem legeltettétek. A gyengét nem erősítettétek és a beteget nem gyógyítottátok; a sebesültet nem kötözgettétek be, az eltévedtet nem hoztátok vissza és az elveszettet nem kerestétek; hanem keménységgel és erőszakkal uralkodtatok rajtuk. Juhaim pedig elszéledtek, mert nem volt pásztoruk; prédájává lettek a mező minden vadjának, és elszéledtek. Ott bolyongtak juhaim minden hegyen és minden magas dombon; a föld egész színén elszéledtek, és nem volt senki sem, aki velük törődött volna.” (Ez 6,2–6)

A vérverítékező Jézusnak halálos szorongásában mindennél jobban jópásztori szívébe markolt a bűn és a Sátán áldozatainak látványa. Hol vagytok hát, segítőtök, Atyától rendelt munkatársaim, lelkipásztorok? S amit most lelki szemével lát, annak tragikus pontossággal

³ *Sacrosanctum Concilium* kezdetű zsinati konstitúció a szent liturgiáról

megfelel az, amit testi szeme lát a hold bágyadt fényénél: a választottak közül is kiválasztott három „újmisés papja” ott szendereg vérverítékező Mestere közelében... És mivel „Isten népébe mindenki hivatalos”, a megmaradtakról éppúgy el kell számolniuk, mint a távoliakról. Minden pap érdeklődése, korszerű papi tudása, aggódó jópásztori lelke, egyre jobb módszerek után kutató férfias ambíciója a földkerekség minden evilágra születő emberéé kell, hogy legyen! (PO 10) Adjuk most a papoknak szentolvasónk és jófeltételünk érdemét: a vérrel verítékező enyhületére mindig teljes lesz az odaadásunk Isten dicsőségéért, a lelkek javáért!

Ének: Ó Jézus, Jézus, ó lankadt Jézus... 1-3. SZVU 74.

- 2) Ostor tépi az Úr testét, patakokban hull a vér,
Így engesztel szeretetből mindannyiunk vétkéért.

„Ám Héli fiai Béliál fiai voltak, s nem törődtek az Úrral, sem a papoknak a nép iránt való kötelességével, hanem ha valaki áldozatot vágott, amikor a húst főzték, odament a pap legénye, háromágú villával a kezében, s azt beleszúrta a katlanba vagy az üstbe vagy a fazékba vagy a csuporba, s amit éppen a villával kihúzott, azt a pap elvette magának. Így cselekedtek a Silóba jövő egész Izraellel... Igen nagy volt tehát az ifjak vétké az Úr előtt, mert elidegenítették az embereket az Úrnak való áldozattól... Mikor Héli meghallotta mindazt, amit fiai egész Izraellel cselekedni szoktak, s hogy a sátor ajtajánál ügyelő asszonyokkal háltnak, azt mondta nekik: Miért cselekszitek azokat a dolgokat, azokat az igen rossz dolgokat, melyeket az egész néptől hallok? Ne, fiaim, mert nem jó hír az, amelyet hallok: vétékre viszitek az Úr népét. Ha ember ellen vétkezik az ember, meg lehet engesztelni iránta az Istent, de ha az Úr ellen vétkezik az ember, ki könyöröghetne érte?” Ám azok nem hallgattak atyjuk szavára.” (1Sám 2,12–14.17.22–25)

Jézus teste csupa seb... Papi sorsok felé fordult lelkünk most Jézus munkatársainak élvezetvágyát siratja. Mit szóljunk az újszövetségi oltár papjaira, ha azok is Béliál fiai: haszontalan, romlott emberek? A megváltás szolgálói ők, de hazugság a lényük, ha testükön nem lesz nyilvánvaló Jézus élete, ha nem a szeplőtelen Főpap „formáját” hordozzák szüntelen. Hiszen a szentelés erejében szívük az Ő szíve, kezük az Ő keze, ajkuk az Ő ajka, lábuk az Ő lába – élő, szent, Istennek tetsző áldozatra. A Tisztaságos Szűz olvasójával esedezzünk, hogy a papok nagy lelki érettséggel, hitből fakadó szabad döntéssel vállalják a cölibátus terhét. Életmódjuk legyen szerény, éljenek igazi közösségben s szegényekkel, a szenvedőkkel, a kitaszítottakkal, „nem a magukét keresve, hanem Jézus Krisztusét.” Így igyekszünk-e élni mi is?

Ének: Áll a gyötrött Istenanyja... 1-2. SZVU 65.

- 3) Tövisekkel koronázzák a királyok Királyát,
Gúnypalástot dobnak rája, leköpi szent orcáját.

„Ki a hű és okos gondnok, akit ura szolgálói fölé rendelt, hogy idejében kiadja részüket az élelemből? Boldog az a szolga, ha megérkeztek ura ilyen munkában találja... De ha a szolga azt mondja magában: uram még sokáig nem jön, és elkezd verni a többi szolgát és szolgálót, eszik-iszik, meg részegeskedik, akkor ennek a szolgának az ura olyan napon érkezik meg, amikor nem várja, és olyan órában, amikor nem gondolja. Kegyetlenül megbünteti, és a hűtlenek sorsára juttatja... Mert, aki sokat kapott, attól sokat követelnek, és akire sokat bíztak, attól annál többet kívánnak.” (Lk 12,42–3.45.48)

A kicsúfoltatás nemcsak királyi, de emberi méltóságától is megfosztja Urunkat, kiszolgáltatva kínzó kénye-kedvének. Így szenved papjai gögjétől és anyagiasságától. A kettő nem azonos, de egymást támogatja: a vagyonon építheti magasra trónusát a gögös

ember. A pap Jézus szolgáló életét folytatja, az Isten szegényeinek szóló evangéliumot hirdeti: teheti-e önzetlenség, alázat, egyszerű jóság nélkül? Kérjük az alázatos, egyszerű, a lenézett Názáretben lakó Szüzet, esdje ki ehhez papfiainak a kegyelmet. Hű képét viseljék a szolgáltni jött Jézusnak, (OT 4⁴) a Töviskoronásnak.

Ének: A fényes Istenarcot... 1-3. SZVU 61.

- 4) Keresztet hord az Úr értünk, bűneinknek keresztjét,
Három ízben arcra esik, összetöri szent testét.

„Úgy látom, Isten nekünk apostoloknak az utolsó helyet jelölte ki, mint olyanoknak, akiket halálra szántak, hogy látványul szolgáljunk a világnak, az angyaloknak és az embereknek is. Mi oktalanok vagyunk Krisztusért, ti okosak Krisztusban. Mi gyöngék vagyunk, ti erősek. Titeket megbecsülnek, minket megvetnek... Ha átkoznak minket, áldást mondunk. Ha üldöznek, türelemmel viseljük. Ha szidalmaznak, szelíden szólunk. Szinte salakja lettünk ennek a világnak, mindenkinek söpredéke mostanáig. Nem azért írom ezeket, hogy megszégyenítsek, hanem mint kedves gyermekeimet intelek benneteket” (1Kor 4,9–10,12b-14)

A pap állandó keresztútja: a feloldhatatlan, roppant feszültség hivatása és a világ, hivatásának követelményei és saját gyöngesége között. Hivatása a magánnyal és az áldozattal jegyzi el. Megtapasztalja, milyen árva, milyen idegen ő és evangéliuma az elvilágiasodott világban. (PO 22) Sikere vagy természetfölötti, akkor hívei Jézusé lesznek, nem az övé; vagy pedig hamis látszatsiker, s ezért magányának paphoz méltó feloldását nem szolgálhatja. Egyetlen eszköze van a kitartásnak: a személyes szeretet, a teljes odaadás Isten és a lelkek iránt, Mária, aki követte a keresztúton roskadozó Fiát, esdje ki ezt a papoknak, és minenkünk is.

Ének: Szívünk, lelkünk most kitárjuk... 1., 4, SZVU 78.

- 5) A keresztfán bemutatja Urunk az áldozatot,
Add Jézus, hogy elkerüljük a szörnyű kárhozatot.

„Minden (fő)papot az emberek közül választanak, és arra rendelik, hogy az Isten tiszteletében képviselje az embereket, ajándékokat és áldozatot mutasson be a bűnökért, mint olyan valaki, aki megértő tud lenni a tudatlanok és a tévelygők iránt, hiszen órá is gyöngeség nehezedik. Ezért a népért is és saját vétkeiért is áldozatot kell bemutatnia. A tisztséget magától senki sem vállalhatja, csak akit az Isten meghív, mint Áront, így Krisztus sem önmagát emelte főpapi méltóságra... Földi életében hangos kiáltással, könnyek között imádkozott, könyörgött ahhoz, aki meg tudta menteni a haláltól, és hódolatáért meghallgatásra talált. Annak ellenére, hogy ő volt a Fiú, a szenvedésből engedelmeséget tanult. Műve befejeztével pedig örök üdvösséget szerzett azoknak, akik engedelmeskednek neki.” (Zsid 5,1–5a.7–10)

A pap „alter Christus” – Krisztus mása. Sorsuk is azonos. Krisztus áldozatát újítja meg naponta; lelke mélyén, életében megszakítás nélkül kell folytatnia. Ott engesztel az igazságos Isten előtt az ellenszegülő emberért (vö. Joel 2,17) és „saját vétkeiért”. Sokszor talán úgy érzi, hogy az Isten is hallgat, és felkiált a prófétával: „Rászedtél, Uram! Rá vagyok szedve.” (Jer 20,7), vagy a kereszten függő Jézussal: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engemet?” – Mária, aki a kereszt tövében kimondhatatlan gyötrelmek között lett mindnyájunk Édesanyja (vö. Jn 19,25–27), kísérje el papjait is a Golgotára, hogy szenvedésük árán készsége eszközeivé legyenek a megváltás művének.

Ének: Jézus, világ Megváltója.. 1., 4–5. SZVU 70.

⁴ *Optatam Totius* kezdetű zsinati dekrétum a papképzésről

III. Dicsőséges olvasó: A világi hívekért

Bevezetés (a Hiszekegy előtt): „Nem tudjátok, hogy akik Krisztus Jézusban megkeresztelkedtünk, az ő halálában keresztelkedtünk meg? A keresztségben ugyanis eltemetkeztünk vele együtt a halálba, hogy miként Krisztus az Atya dicsőségéből feltámadt a halálból, úgy mi is új életre keljünk... Tehát mint a halálból életre keltek, adjátok magatokat Isten szolgálatára, tagjaitokat pedig az igazság eszközével szenteljétek az Istennek.” (Róm 6,3–4.13b) – A keresztséggel lettünk Krisztus tagjai, a Szentlélek templomai, „a szentek polgártársai”. Megújítjuk hitünket és Isten szolgálatára való elkötelezésünket.

(A Miatyánk előtt:) „Ha tehát Krisztussal feltámadtatok, keressétek, ami fönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján. Ami ott fönt van, arra legyen gondotok, ne a földiekre... Legfőként pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteléke. S Krisztus békéje töltse be szíveteket, hiszen erre vagytok hivatva egy testben. Legyetek hálásak... Akár mondtok, akár tesztek valamit, tegyetek mindent Urunk Jézus nevében, így adjátok hálát általa Istennek, az Atyának.” (Kol 3,1–2a.14–15.17)

Ének: Mennynek királyné Asszonya... SZVU 205.

- 1) Feltámadott harmadnapra Jézus sziklasírjából,
Támadjunk fel mi is véle a lélek halálából.

„Ketten közülük még aznap elindultak egy Emmausz nevű helységbe... Az eseményekről beszélgettek. Ahogy beszélgettek, tanakodtak, egyszer csak maga Jézus közeledett és csatlakozott hozzájuk... Mikor az asztalhoz ültek, kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte s odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük, s felismerték. De ő eltűnt a szemük előtt. «Hát nem lángolt a szívünk – mondták – amikor beszélt az úton, és kifejtette az írásokat?» Még abban az órában útra keltek, s visszafordultak Jeruzsálembe. Ott együtt találták a tizenegyet s társaikat. Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is beszámoltak az úton történekről.” (Lk 24,13–15.30–35a)

A két emmauszi tanítvány története (egyiküknek még a nevét is tudjuk: Kleofásnak hívták) tanulságos példája, hogyan találkozik a jóakarátú kereső lélek a Szentírásban és az Oltáriszentségben a megdicsőült Úr Jézussal, s hogyan ébred föl erre benne az apostoli felelősségtudat. A keresztény Krisztus papi, prófétai, királyi hivatásának részese (LG 34–36), Krisztus férfikorának teljességére hivatott. (Ef 4,13) Felelősséget hordok önmagamért, családomért, környezetemért, hazámért, az emberiségért, a helyi és egyetemes Egyházért... Kérek tehát felelősségtudatot a feltámadott Jézustól, nehogy Pató Pálja legyek Isten népének, hanem sugárzó lélek, az élő Istennek tanúságtevő apostola. Rajtam keresztül kell megérezniök az embereknek: Jézus él!

Ének: Krisztus, virágunk... 1., 2., 7. SZVU 89.

- 2) Visszament az Úr a mennybe szent Atyjának jobbjához,
Mindnyájunkat odavárja, lakást készít nekünk ott.

„Kiválasztották Istvánt, ezt a hittel és Szentlélekkel eltelt férfit... Kegyelemmel és erővel eltelve csodákat tett és jeleket mutatott a nép előtt. Erre némelyek ellene támadtak és vitatkozni kezdtek vele, de bölcsességével és a Lélekkel szemben, amellyel beszélt, nem tudtak helytállni. Erre... rárontottak, megragadták és a főtanács elé hurcolták... A főtanács tagjai mind őt figyelték, és olyannak találták arcát, mintha angyalé volna... Ő a Szentlélekkel eltelve fölnézett az égre, s látta az Istent és Jézust az Isten jobbján állva. Felkiáltott: „Látom, hogy nyitva az ég, és az Emberfia ott áll az Isten jobbján.”... Míg kövezték, így imádkozott:

„Uram Jézus, vedd magadhoz lelkemet!” Majd térdre esett, és hangosan felkiáltott: „Uram, ne ródd fel nekik bűnül.” Ezekkel a szavakkal elaludt az Úrban.” (ApCsel 6,5b.8–10.12b.15; 7,55–56.59–60)

Az Olajfák-hegyén az eltűnő Krisztus után bámuló tanítványokat az angyalok visszaküldik a világba. (ApCsel 1,11) A Zsinat azt mondja, hogy „a világiaknak sajátos és különleges vonása a világba tartozás. Itt hívja őket Isten, hogy az evangélium szellemétől vezetve dolgozzanak saját földadatokon.” (LG 31) Mint nagyszerű példaképünk, István diakónus: szolgáljunk szavunkkal és a szeretet műveivel Istennek-embernek, míg lehetőségünk van rá, és számoljunk bizvást Isten erősítő kegyelmével, amely mellettünk fog állni a megpróbáltatások nehéz óráiban, hogy megbocsátó lélekkel és Isten dicsőségére szenvedjünk. (Vö. 1Pét 4,16) Kérjük magunknak ezt a túrni és kitartani tudó, nyugodt, szolgálatkész és szolgálatban fölemésztődő, hittel megerősített, kemény életstílust.

Ének: Galileai férfiak... 1-2. SZVU 94, vagy Zeng a harang... 2. és 4. SZVU 232.

- 3) Elküldötte a Szentlelket vigaszául szívünknek,
Bennünk lakván dicsősége templomává tesz minket.

„Éppen ebben az órában lesz négy napja – mondta Kornéliusz – hogy kilenc órákor imádkoztam házamban, és egy férfi jelent meg előttem ragyogó ruhában. Ezt mondta: Kornéliusz, imádságodat meghallgatta az Isten, és alamizsnáid eszébe jutottak. Küldj tehát Joppéba, és hívasd el Simont, más néven Pétert... Rögtön érted küldtem, s te voltál szíves eljönni. Most tehát mindnyájan az Isten színe előtt várjuk, hogy meghallgassuk, amire neked az Isten megbízást adott.”... Péter még be sem fejezte beszédét, s a Szentlélek már leszállt mindenkire, aki hallgatta a tanítást.” (ApCsel 10,30–33.44)

A jóakarató pogány százados, aki Péter apostolhoz fordul és megkapja a Szentlelket, figyelmünket a körülvevő világra irányítja. A távoli országok Krisztustól is még távollevő embereire, akiknek sorsát a hírközlő eszközök olyan közel hozzák ma, meg azokra a közelünkben élőkre, rokonainkra, hivataltársainkra, barátainkra, akik keresztény meggyőződés híján vagy más meggyőződésen vannak, s akikkel nekünk párbeszédet kell folytatni. (GS 92⁵) Katolikusnak lenni egyetemességet jelent: meg kell látnunk, el kell fogadnunk mindenütt minden jót, s így vezetni rá az embereket, hogy „bővebb életük” legyen Krisztusban. A Lélek majd „megtanít mindenre és eszünkbe juttat mindent”. (Jn 14,26) Segít imádkozni, segít Isten Országáért dolgozni. Csak „meg ne szomorítsuk” Isten Lelkét. (Ef 4,30)

Ének: Szentlélek Isten, szállj reánk... 1-2. SZVU 102.

- 4) Testtel együtt felvétetett mennyekbe a Szűzanya,
Dicsőíti érte Istent az angyalok szent kara.

„Anna így szólt Hélihez: «Kérlek, uram, életedre mondom, uram, hogy én vagyok az az asszony, aki előtted álltam, mikor itt az Úrhoz imádkoztam. Ezért a gyermekért imádkoztam, s az Úr teljesítette is kérésemet, amelyet hozzá intéztem. Éppen azért én is odaadom őt az Úrnak...» Azután így imádkozott: Ujjongóvá vált az én szívem az Úrban... Az Úr tesz szegénnyé és gazdaggá, megalázottá és felmagasztalttá. Porból felemel szűkölködőt, sárból kihoz szegényt, hogy fejedelmek mellé üljön, s elfoglalja a dicsőség székét.” (1Sám 1,26–28; 2,1a.8)

Anna asszony, Elkána felesége, Sámuel próféta anyja, a Boldogságos Szűz előképe, a nő és édesanya, a keresztény család szerepére figyelmeztet. (Vö. GS II. rész, 1. feje.) A család a

⁵ *Gaudium et Spes* kezdetű zsinati lelképásztori konstitúció az Egyházzól a mai világban

társadalom és az Egyház alapsejtje. A család légkörén múlik a felnövekvő új nemzedék szelleme, az emberiség jövője. De a magányos vagy magányosan maradt nő is anyai hivatást tölthet be környezetében, ahogy Mária a fiatal egyházban. Így ujjongva zengheti Anna is, Mária is az Ur dicsóságát és irgalmát. – Azért is imádkozzunk ebben a tizedben, hogy legyen mindig sok nagylelkű édesanya, aki boldogan neveli és adja gyermekét Isten szolgálatára.

Ének: Felvitetett magas mennyországba... 1-2. SZVU 167.

- 5) Koronával ékesített Téged a Szentháromság,
Magasztalja az ég és föld a világ Nagyszasszonyát.

„Nagy jel tünt fel az égen: egy asszony, öltözete a nap, lába alatt a hold, fején tizenkét csillagból korona. Áldott állapotban volt, gyötrelmében és szülési fájdalmában kiáltozott... Gyermekét elragadták, az Isten trónja elé tették. Az asszony a pusztába menekült, ahol az Isten helyet készített számára, hogy ott éljen 1260 napig... A sárkány haragra lobbant az asszony ellen, és harcba szállt többi gyermekével, aki megtartja Isten parancsait, és kitart Jézus tanúsága mellett.” (Jel 12,1–2.5b–6.17)

A Jelenések könyvének látomását egyaránt vonatkoztathatjuk a mennyek Királyné Asszonyára: a Szűzanyára, meg az Anyaszentegyházra. Az Egyház küzdelmek között él a földön. Együtt kell éreznünk vele, papjaival, missziós munkájával, a világ igazi békéjén való fáradozásával. Tevékeny részt kell vennünk egyházközségünk életében, istentiszteletében, szeretetakcióiban. És legfőképpen bízó imádságban kell Máriához, az Egyház Anyjához fordulnunk, „hogy ő, aki már kezdetben imájával támogatta az Egyházat, most is, a mennyben az összes szentek és angyalok fölé magasztalva, legyen szószólónk Fiánál a mindenszentek közösségében.” (LG 69)

Ének: Ó áldott Szűzanya... 1. SZVU 190.

Befejezésül elolvashatunk egy zsoltárt (pl. a 110, 22. ill. 45. zsoltárt), és elénekelhetjük a „Szentolvasót imádkoztunk” kezdetű éneket, SZVU 264.

Függelék: További imaszándékok

Ezeknél az imaszándékoknál is felhasználhatjuk az előzőkben ajánlott énekeket. A bevezetést a Hiszekegy előtt, a részletes gondolatokat pedig a Miatyánkok után olvassuk el, vagy olvassuk fel, (ha többen együtt imádkozzuk a rózsafüzért).

Az örvendetes olvasó szándékai

Az egyházért

Bevezetés: Az Anyaszentegyháznak előképe is és tökéletes eszményképe is a szűzi Istenanya. Ma, közbenjárásában bízva, az Anyaszentegyházért imádkozunk.

1. Szűzanyánk az Örök Igét szívének teljes odaadásával fogadta be; hódolatos, szerető odaadással fogadja be az Egyház is Krisztust és az Ő jó hírét. Kérjük Urunkat! (Kérünk téged, hallgass meg minket! – a válasz a következőkben is.)

2. A Szűzanya mélységes áhítattal vitte a szíve alatt rejtőző Istent. Az Egyház is nagyon imádságos lélekkel hordozza szíve titkát: szeretett Jézusát. Kérjük Urunkat! ...

3. A Szent Szűz édesanya: Isten Fiának anyja és az emberek anyja. Az Egyház folytatja Mária anyaságát: Krisztust adja a világnak és istengyermekeket szül a keresztségben. Legyen termékeny anya. Kérjük Urunkat! ...

4. A templomban a Szent Szűz bemutatta Istennek Jézust, mint szíve áldozatát. Mária szívével egyesülve mutassa be Jézust az Atyának az Egyház is a szentmisén. Kérjük Urunkat! ...

5. A Szűzanya, Szent Józseffel együtt, gyötrő aggodalommal kereste Jézust. Az Egyház is nyughatatlanul járjon a veszni indult lelkek után. Kérjük Urunkat! ...

Misszionáriusokért

Bevezetés: Mai szentolvasónkat ajánljuk fel a misszionárius papokért, testvérekért, nővérekért és hivatásos segítőitársaikért.

1. A Szűzanya a legigazibb misszionárius: tökéletes önátadással fogadta és hozta be a világba Jézust. Kérjük a misszionáriusok számára a tökéletes önátadás kegyelmét.

2. Az Erzsébethez siető Szűzanyában a misszionáriusok fontos jótulajdonságait látjuk: a segítőkészséget, a kezdeményezést és a munkakedvet. Kérjük ezeket az erényeket a pogányokhoz siető misszionáriusok számára.

3. A Szűzanya nem szégyelte az újszülött Messiást rozzant istállóban bemutatni, sőt, megérezte a pásztorokkal, milyen öröm forrása a nehéz sors Krisztussal. Kérjük Istent: a misszionáriusok se szégyelljék a kereszt botrányát.

4. A Szűzanya áldozatos készsége legyen a misszionárius-élet példája: hordozzák testükön Jézus szenvedését, hogy Jézus élete nyilvánvaló legyen rajtuk a népek megvilágítására. Kérjük erre Urunkat!

5. A misszionáriusoknak sokszor kell gyakorolniuk azokat az erényeket, amelyeket a kis Jézus keresésekor a Szűzanya gyakorolt: az önmegtagadó türelmet, alázatot, lelki erőt. Kérjük ehhez Urunk kegyelmét.

Lelkipásztorokért

Bevezetés: Mai szentolvasónkat ajánljuk fel lelkipásztorkodó papjainkért.

1. A Szűzanya megértette és teljes készséggel fogadta az üzenetet és vállalta a szolgálatot. Adj Urunk, papjaidnak értelmes szívet, hogy ők is átéljék a jó hírt, s szentül végezzék annak szolgálatát. (Kérünk Téged....)

2. A jó hírrel induló Szűzanyából végül is lángként csapott ki az öröm. Adj Urunk papjaidnak örülni tudó szívet, hogy sugárzó boldogsággal végezzék a jó hír szolgálatát. ...

3. A Szűzanya szeretetének boldog ünnepe volt a pásztrok és bölcsek érkezése. Vezess Urunk készséges szívű embereket papjaidhoz is, hadd legyen isten- és emberszeretetük ünnepe önzetlen munkájuk sok szép sikere. ...

4. A Szűzanya megértette Simeon szavait, és örömmel akart áldozattá lenni az Áldozattal. Hirdessék Urunk, papjaid az ellentmondás jelét, és vállalják örömmel Főpapjuk sorsát! ...

5. A megtalálás öröme mellett a Szűzanya szentül örvendezett azon is, amit a templomban látott: Fia okosságán, bátorságán, buzgalmán. Legyen a Szűzanyának sok öröme pap-fiaiban is! ...

Papnövendékekért

Ma a papnövendékekért imádkozunk. Elmélkedésre egyes zsinati irányelveket idézünk.

1. „Tanulják meg a kispapok az Istennel való bensőséges egyesülést és a Krisztussal való baráti életközösséget.” Ők is, de mi is merítsünk erre ösztönzést az isteni Igét méhébe fogadó Szűzanya áhítatos szemléléséből.

2. „Sajátítsák el a kispapok az érett és kiegyensúlyozott emberséget, legyenek képesek komoly döntésekre, és tudják jól megítélni az eseményeket...” Figyeljük meg e jellemvonásokat a nagy útra induló Szűzanyán!

3. „Jól értsék meg a kispapok, hogy nem uralkodás és méltóság az életük értelme, hanem Istennek és embernek szolgálata szegénységben, önmegvetésben.” Ki is gondolhatna másra, aki hívő szemmel néz körül a betlehemi istállóban?!

4. „A kispapok legyenek egyeneslelkűek, becsületesek, adott szavukhoz hűségesek.” A Szent Szűz Istennek adta gyermekét, és mindvégig csodálatos becsületességgel állta adott szavát. Követjük-e őt ebben?

5. „Tanulják meg a kispapok Krisztust keresni lelki dolgaikban és az emberekben is, főleg a szenvedőkben és a bűnösökben.” A gyermekét aggódba kereső Szűzanya legyen a vezetőjük!

Új hivatásokért

Ma új hivatásokért imádkozunk, a Szűzanyát kérve, aki egész fiatalon kapta hivatását és azt teljes készséggel követte.

1. Isten minden kereszténynek hivatást ad, hogy vegye ki részét Jézusnak világot megmentő nagy munkájából. Esdje ki a Szent Szűz, az istenanyai hivatás részese, a fiataloknak, hogy örömmel kövessék a nekik szánt hivatást!

2. Keresztelő János felujjongott Krisztus közelségétől. Esdje ki a Szent Szűz, aki Krisztust az emberek közé vitte, a fiataloknak, hogy a világi pályára is azzal lépnek, hogy ott ők fogják Krisztus szellemével áthatni a földi életet.

3. Az első világi apostolok a pásztrok: „Miután látták Jézust, mindenütt elhíresztelték.” Sok ilyen, a papi munkát közvetlenül segítő világi-apostol-hivatást esdjen ki a Pásztrok Pásztorának Édesanyja!

4. Esdjen ki sok és jó papi hivatást a Templomban szíve áldozatát szentül bemutató Szűzanya!

5. Jézus a szerzetesség előképe lett. Szüleinek bemutatta azt az életformát, amelyik Isten egyedüli fontosságát gyökeresen hirdeti. „Atyáméban kellett lennem...” Sok szerzetesi hivatást esdjen ki a Szűzanya, kérjük őt keresése fájdmalmára és a megtalálás feletti örömére!

Állhatatosságunkért

Ma önmagunknak kérjük a legnagyobb és legfontosabb kegyelmet: a végső állhatatosságot.

1. Jézusom, te értem, üdvösségemért a Szentlélek erejéből Szűz Máriától megtestesültél és testvérem lettél: ne engedd, hogy tőled elszakadjak! Kérünk téged Szűzanyám, segíts!

2. Jézusom, te megjelenéseiddel először a Keresztelőt örvendeztetted meg, majd az egész világot. Add, hogy egykor meglássalak téged, véget nem érő örömben. Kérlek téged, Szűzanyám, halálomkor hozd el nekem is Jézust.

3. Jézus, születésedkor az angyalok Isten dicsőségéről, az emberek békéjéről zengtek. Halálom óráján hívj magadhoz a te békédben, hogy szentjeiddel és szűzi Anyáddal téged örökké dicsőítsek!

4. Jézusom, a templomi bemutatáskor a kereszt gyötrelmére és a föltámadás dicsőségére adtak át téged az Atyának. Add, hogy veled temetkezzem el a halálba, veled keljek új életre. Kérlek téged Szűzanyám, imádkozz értem most és abban az órában.

5. Jézusom, Édesanyád és Szent József nagy gonddal kerestek, míg meg nem talált. Add, hogy én is mindig mindent megtegyek, amivel végső állhatatosságomat kiesdhetem. Jézus, Mária, Szent József, el ne hagyjatok!

A szeretet ajándékáért

Kérjük ma szentolvasónkkal, hogy növekedjünk a szeretetben, és szemléljük a Szűzanyát, akiben tökéletes volt a szeretet!

1. Szent Pál vallja: „Ha szeretetem nem volna, semmi sem lennék.” Ezt még a páratlan méltóságú Istenanya is állíthatta volna. Nem a méltóság, hanem a szeretet tette őt boldoggá, „Törekedjete a szeretetre” – üzeni nekünk ő is.

2. „A szeretet nem keresi a maga javát,” Milyen tökéletes példája ennek a Szent Szűz: önmagát, nyugalalmát, csendes imába-merültségét feledve, Jézust megy szolgálni az emberek között. Elég nagyvonalú-e szeretetem?

3. „A szeretet jóságos.” Ezért jelent meg kicsinyke gyermekben Istenünk emberszeretete. A pásztorok és bölcsek a tanúi: csupa finomság, kedvesség, emberszeretet a Gyermek Anyja is. Anyánk, gyógyítsd érdes, közönyös szívünket!

4. „A szeretet nem féltékeny.” Ezért osztja meg velünk gazdagságát Istenünk. Ezért szolgáltatva ki a Templomban Gyermekét a Szent Szűz: Istennek és nekünk. De jó annak, akinek sem Istentől, sem embertől nincs félténivalója!

5. „A szeretet mindent elvisel.” Ezért nem szenvedett csorbát a Szűzanyában a szeretet, amikor hűtlennek látta Gyermekét, a gyötrelmes keresés alatt. Aki igazán szeret, el tudja viselni a néha érthetetlen Istent és a mindig gyarló embert!

Rokonainkért

Ajánljuk fel mai szentolvasónkat rokonainkért!

1. Amikor az Örök Ige megtestesült, minden ember vérrokonává lett. Ezzel megszentelt minden rokoni kapcsolatot is. De vajon az én legkedvesebb rokonom-e éppen ő? És az Édesanyja?! (Uram, irgalmazz!)

2. Erzsébet meglátogatása bizonyítja: a Szűzanyában is eleven volt a rokoni érzés. A rendezett kapcsolat rokonainkkal jó dolog. De vajon megérik-e ők bennem Krisztust? ...

3. A születés Betlehemben történt: szegénységben, gondban, távol a rokonoktól. Éppen ezért: szent függetlenségben. Nem vagyok-e kihasználtság, vagy majd halálom után kihasználható gazdag rokon? ...

4. A templomi bemutatás szentesítette: ez a Gyermekek egészen Istené! Éppen ezzel lett egészen rokonaié is: fény lelkük megvilágosítására. Valami ilyent éreznek-e rólunk is hívő rokonaink? ...

5. A Szent Szűz aggódó keresésének természetes mozgatója is volt: anyai ösztöne. Bennünk is szent a természetes vonzalom, csak leginkább szeretteink lelkét keressük: el ne vesszenek Isten számára! ...

Jótevőinkért

Mai szentolvasónkat a hála sugalmazza: jótevőinkért imádkozzunk; akár szeretetből, akár hivatásszerűen tettek, vagy tesznek jót velünk.

1. Jézus és a Szűzanya áldja meg jótevőinket azért, mert a maguk mértéke szerint ugyanazt teszik, amit Isten tett, amikor megtestesült: szolgálatot vállalt... (Hallgass meg Urunk!)

2. Jézus és a Szűzanya áldja meg jótevőinket azért, mert magán a jótéteményen kívül Istent is adják, hiszen „ahol a szeretet, ott az Isten!” Ez legfőlségesebben akkor volt igaz, amikor Szűzanyánk jótékony szolgálatra érkezett Erzsébethez. ...

3. Jézus és a Szűzanya áldja meg jótevőinket azért, mert a szeretetnek azt az isteni művét teszi egyre teljesebbé, amely Jézus születésekor kezdődött el a világban.

4. Jézus és a Szűzanya áldja meg jótevőinket azért, mert gyakran nagy áldozatot hoznak, mint a templomi bemutatáskor az önátadó „igent” megismétlő Örök Ige és az Édesanya.

5. A Gyermekekét megtaláló Boldogságos Szűz esdje ki a Jézus-megtalálás boldogságát jótevőinknek, akik, elvégre és több-kevesebb tudatossággal, Jézust keresik bennünk.

A fájdalmas olvasó szándékai

Páapéért

Ajánljuk ma a Szűzanya által Jézusnak a Szentatyát.

1. Ajánljuk a Szűzanya által a vérrel verítékező Krisztusnak sok aggodalomban gyötrődő Szentatyánkat!

2. Ajánljuk a Szűzanya által az ostorral megtépett Krisztusunknak az egyházi szakadásokon bánkódó Szentatyánkat!

3. Ajánljuk a Szűzanya által a töviskoronás Krisztusnak az egyházak gondjától megfáradt Szentatyánkat!

4. Ajánljuk a Szűzanya által a keresztyét hordozó Krisztusnak a szenvedők terhét oly sokszor megnyiható Szentatyánkat!

5. Ajánljuk a Szűzanya által a kereszten meghaló Krisztus szeretetébe a „világnak megfeszítetteteknek”, a szerzeteseknek legfőbb előjáróját, Szentatyánkat!

Szerzetesekért

Ma a szerzetesekért imádkozzunk. Urunk szenvedéseinek titkai segítsenek át minden szerzetest (és minket) a tökéletes szeretet akadályain.

1. Jézusunk, lelki szárazságtól, keserű magányérzettől vérrel verítékeztél. Kérünk, juttasd eszébe a szerzeteseknek ilyen szenvedésük gyógyszerét: az annál kitartóbb imádságot! (Kérünk téged, hallgass meg minket.)

2. Gyalázatosan megostorozott Jézusunk, tedd, hogy a szerzetesekben a test gögjétől talán megingatott akaratot mindig megerősítse egy résztvevő tekintet Reád!...

3. Jézusunk, töviskorona sebzi értelemtől sugárzó szent homlokod. Szégyenítse meg a szellem gögjét minden szerzetesben a Mester és Király ilyen végletes alázata!

4. Iszonyú fáradsággal roskadtál a földres Jézusunk. Irts ki szerzeteseidből minden kényelemszeretetet, hiszen munkájuk az Egyházban Neked szól, a sok szenvedőben Neked szolgálnak. ...

5. Kereszthalálodra, szereteted megdicsőülésére kérünk, Jézusunk, ne legyen a szerzetesekben semmi lanyhaság. Hiszen leginkább nekik kell – mások helyett is – szeretniük a Szeretetet! ...

Menekültekért

Imádkozzuk ma a rózsafüzért a menekültekért. Ezek a testvéreink történelmi események, vagy természeti csapások miatt hontalanok. Sok millió számra gyötri őket a testi-lelki nyomor. – A Szűzanya maga is volt menekült, Egyiptomban, és ő minden szenvedőnek, s bennük az ő szenvedő Jézusának hétfájdalmú Édesanyja. Ezért vele egyesülve imádkozzuk el a menekültekért szentolvasónkat, közben a szenvedő Krisztust látva a menekültekben.

1. A bizonytalan sorsú menekültben kapjon vigaszt és bátorítást a szorongó, vértverítékező Krisztus! (Kérünk téged, hallgass meg minket!)

2. A nyomorgó és beteg menekült személyében kapjon meleg, tevékeny jóságot az ostonnal félholtra vert Krisztus!

3. Az emberi méltóságtól megfosztott menekült személyében kapjon tiszteletet, sőt hódolatot a töviskoronával megalázott Krisztus! ...

4. A különösen is súlyos terhektől roskadozó menekült személyében kapjon új Cyreai Simonokat a keresztjét hordozó Krisztus! ...

5. A gyökértelen, s végül rossz útra tért menekült számára találjon hős apostolokat a gonosztevők keresztjére feszített Krisztus! ...

Rabokért

Ma a rabokért mondjuk el a szentolvasót: elítélt gyilkosokért, rablókért, erőszakoskodókért, csalókért...

1. Most olyan emberekért imádkozzunk, akikkel talál|kozni sem szeretnénk. A vértverítékező Jézus viszont őket is magához ölelte akkor. A leggonoszabb is elmondhatná: „Szeretett engem, és átadta magát értem!” Istenem, bárcsak megsejtenénk Istenünk stílusát!

2. Jézus megízlelte a rabok sorsát: úgy fogták el, mint egy rablót, ütlegelve vallatták, egy gyilkosnál is rosszabbnak ítélték, megostorozták. Mindezt Jézus a gonosztevőkben szenvedni tovább. Kérünk Urunk több részvétet szívünkbe!

3. Jól esik gőgösen szembehelyeznünk „erényes” önmagunkat az emberiség „söpredékével”. De mid van, amit nem kaptál? Miért emeled magad azok fölé, akikért Jézus vállalta, hogy a töviskoronával a gonosztevőknél is jobban megalázzák?!

4. Az Úr Jézus a keresztet hordozva talált résztvevő emberekre. Most azért imádkozzunk, hogy sokan meghallják a szót: „Börtönben voltam és meglátogattatok.”

5. A rabok lelke megrögzött, elkeseredett, magával és a világgal meghasonlott. Olyan, mint a Jézust gyalázó két lator lelke. Keresztre feszített Üdvözítőnk, tégy belőlük sokakat jobb-latorrá!

Éhezőkért

Naponta tízezer ember hal éhen. Négyszázmillió pedig nagyon rosszul táplálkozik. „Mi pedig ezt az üzenetet halljuk kezdettől fogva: hogyan marad az Isten szeretete abban, aki látva éhező testvérét, elzárja előle a szívét? Ne szeressünk se szóval, se nyelvvel...” Ha mai szentolvasónkat felajánljuk az éhezőkért, akkor igazi tettel szeretjük őket!

1. Halállal tusakodó Jézus, nézd az éhhalál rémével szembenező százmilliókat. Könyörülj rajtuk Urunk! (Könyörülj rajtuk!)

2. Megostorozott Jézus, az éhezőkre ostorcsapásként hull minden újonnan gyártott fegyver, minden tékozlás és dőzsölés. Tekints az éhezőkre, és könyörülj rajtuk, Urunk!

3. Töviskoronával meggyalázott Jézus, nézd azokat, akik éhségükben, nyomorukban Istent gyalázzák. Könyörülj rajtuk Urunk. ...

4. Jézus, te értünk a keresztet hordoztad. Rázd fel közönyükből az éhező száz milliók keresztjén könnyíteni nem akarókat. Bár megérdemelnék, de ne pusztítsd el őket, hanem könyörülj rajtuk, Urunk! ...

5. Jézus, akit kitaláltunk, emberi jogaidtól megfosztottunk, éhenhalt sorstársaidnak irgalmas bírója légy. Könyörülj rajtuk, Urunk! ...

Hitetlenekért

Imádkozzunk ma azokért, akik elvesztették hitüket.

1. Vérverítékes, haláltusájában Jézus leginkább azokért aggódott, akik felelőtlenül, könnyelműen eldobták hitüket. Engeszteljük Jézust: hitünket féltő gonddal ápoljuk és a szeretet gyakorlataival izmosítsuk!

2. Az ostorozáskor főleg azokra gondolhatott Jézus, akik a test élvezeteibe fullasztották bele ártatlan gyermekkoruk hitét. Engeszteljünk értük: lemondásainkkal növeljük készségünket a hitre és az elmélyült imádkozásra!

3. A legtanultabb ember is alig tud valamit. Mégis a tudomány címén dobják félre sokan hitüket. Gőgjük alázza meg Jézust töviskoronával... Engeszteljük úgy, hogy sokszor magasztaljuk a csodálatos természet Alkotóját!

4. Sok megkeresztelt ember nem ért rá vallását gyakorolni. Ezer napi gond után a tévével aludt el, s egyszercsak összeroskadt benne a hit. A keresztsúlyától összeroskadt Jézus, engeszteljünk hűségünkkel és imáinkkal: megtérésükért!

5. Vannak, akik a gondviselésben csalódtak. „Ha volna Isten...” Pedig van, sőt szeret, és vállalta értünk a kereszthalált. Engeszteljünk: örömmel egészítsük ki szenvedéseit az ő megtérésükért is.

Bűnösökért

Mai rózsafüzérünket a bűnösökért ajánljuk fel. A Fájdalmas Anyával együtt imádkozunk. Kérjük Jézust, a bűnösök barátját!

1. Jézus mondta: „Én nem az igazakért jöttem, hanem a bűnösökért.” Ekkora volt a szeretete irántuk. Értük aggódva vérrel verítkezett! (Uram, irgalmazz!)

2. Jézus mondta: „Nem elítélni akarom a világot, hanem megmenteni.” A maga részéről minden áldozatra készen állt. Még a „rettenetes ostort” is elvállalta a bűnös világért! ...

3. Jézus mondta: „Ha meg nem tértek, mindnyájan elvesztek!” ... Ez nem egy haragvó Isten, hanem egy féltő jóbarát szava! Akinek a homlokánál is jobban a szívét tépi a tövis, ha a bűnös vesztét látja! ...

4. Jézus mondta: „Nagy az öröm Isten országában, ha egy bűnös bűnbánatot tart.” Urunk, végső erejét összeszedve, azért hordozta keresztyét, hogy reá tűzhesse adóslevelünket, és sok megtérő bűnösrel szerezzen örömet Atyjának. ...

5. Jézusról mondták: „Nem szégyelli magát? Bűnösökkel együtt eszik és iszik!” De még azt sem szégyellte, hogy két hírhedt lator közt feszítették keresztre... Tegyük hát még többet a bűnösökért, Jézusnak e különös, de igazán kiváltságos barátaiért!

Betegekért

Ma beteg embertársainkért imádkozzuk a szentolvasót, arról szemlélődve, miként viselte Jézus a mi betegségeinket.

1. Beteg embertestvéreink számára főleg a bűnből való gyógyulást kérjük: a testi halál ne legyen örök haláluk. Istenünk, vért verítkezett Fiad aggódásáért – könyörülj rajtuk! (Kérünk téged, hallgass meg minket!)

2. A betegekről mondjuk: De meglátogatta őket az Isten! Hát akkor forduljanak bizalommal vigaszt, megnyugvást hozó látogatójuk felé! Istenünk, megostorozott Fiad csendes türelméért – könyörülj rajtuk! ...

3. Most huzamosan betegeskedő embertársainkért könyörgjünk. Viseljék türelemmel bajukat és megalázott helyzetüket... Istenünk, megcsúfolt Királyunk türelmességéért – könyörülj rajtuk! ...

4. Nagy kegyelem, ha egy beteg szívét betölti a vágy: „Mikor lehet már mennem, Isten színe előtt megjelennem!” Keresztyével a Golgota felé haladó Krisztusunk hűségéért – Istenünk, könyörülj rajtuk! ...

5. A beteg mindennél értékesebb örökséget hagy övéire és környezetére: élő hitének, reményének és az örök javak szeretetének jópéldáját. Istenünk, hősiessen szenvedő Fiadért – könyörülj rajtuk! ...

Haldoklókért

„Kegyes Jézus, kérlek szent Szíved haláltusájára és Szeplőtelen Szűzanyád fájdalmaira: mosd meg véreddel az egész világon azokat a bűnösöket, akik e percben a halállal tusakodnak és még ma meg fognak halni!”

1. Jézus, bűnösök barátja, emlékezzél meg értünk szenvedett aggódásodról és szomorúságodról – és adj a haldoklók szívébe töredelmes bűnbánatot! (Kérünk téged, hallgass meg minket!)

2. Jézus, Sátán legyőzője, emlékezzél meg dühödt ellenségeid ostorairól – és véd meg a haldoklókat az ember ősi ellenségétől! ...

3. Jézus, halhatatlan Király, emlékezzél meg lealázó koronád szűrő töviséről – és adj a haldoklók szívébe alázatos bizalmat! ...

4. Jézus, a világ bűneit hordozó Áldozat, emlékezzél meg földresújtó fáradságodról, és adj a haldoklóknak veled a világ üdvösségéért egyesülő szeretetet! ...

5. Jézus, a keresztfán kiszenvető Áldozat, emlékezzél meg tátongó öt szent sebedről, és rejtsd el örökre a meghalókat azok mélységes rejtekében! ...

Krisztus sebeinek olvasója

A rózsafüzért felhasználhatjuk a következő fohászimák számolására is, vagy anélkül is használhatjuk a fohászokat.

Az első nagy szemre: Jézus, Isteni Megváltónk, légy irántunk és az egész világ iránt kegyelmes és irgalmas. Amen.

A három kis szemre: 1. Erős Isten, szent Isten, halhatatlan Isten, könyörülj rajtunk és az egész világon. Amen.

2. Kegyelmezz és irgalmazz nekünk, Jézusom, a jelen veszedelmekben; fődj be minket drága véreddel. Amen.

3. Örök Atya, mutasd meg nekünk irgalmasságodat a te egyszülött fiadnak, Jézus Krisztusnak vére által. Esedezve kérünk téged, mutasd meg irgalmasságodat. Amen. Amen. Amen.

A tizedeknél a nagy szemre: Örök Atya, felajánlom neked a mi Urunk Jézus Krisztusnak sebeit, hogy lelkünk sebei begyógyuljanak.

A tizedek kis szemre: Jézusom, a te szent sebeid érdemei által bocsáss meg nekünk és könyörülj rajtunk.

(Ennél az olvasónál nem imádkozunk Miatyánkokat és Üdvözlégeket, csak a fenti fohászokat. Az Úr Jézus csak az utolsó két fohász gyakori ismétlését kérte egy vizitációs rendi segítő nővértől, s ezeket annak idején az Egyház búcsúkkal is ellátta. Az olvasó segítségével való imádkozásának módja rendjében honosult meg a múlt század vége felé. „Az első négy, bevezető fohászt egy római papnak sugalmazta az Úr Jézus.

Jézus másoknak is hangsúlyozta, hogy nagyon kedves előtte, ha szent sebeit tiszteljük, és sok áldás származik ebből a bűnösökre és haldoklókra, valamint azokra, akik ezt megteszik.)

A dicsőséges olvasó szándékai

A hithirdetés sikeréért

Imádkozunk ma azért, hogy az Egyház eredményesebben hirdethesse az evangéliumot a mai világnak.

1. Az Egyház legfőbb mondanivalója a világnak: Krisztus feltámadott! Segíts Szűzanyánk, hogy ezt az apostolok bátorságával hirdethessük!

2. Krisztus helyet készít nekünk a mennyben. Segíts Szűzanyánk, hogy nagyszerű jövőnket e világhoz nem tapadó szívvel, boldogan hirdethessük!

3. Szentséges Szűz, te a Szentlélek erejéből adtad a világnak Jézust. Mint egykor az apostolokkal, imádkozzál most is együtt az Egyházzal, hogy a Szentlélek erejével adhassuk a mai világnak Jézust!

4. Az Egyház a mennyekbe felvett Máriában örömmel szemléli azt, ami ő maga lenni remél. Az üdvösség hírével a sötét világban járó Egyházhoz „nyújtsd ki mennyből ó Szent Anyánk, kezedet!”

5. Égi Királynőnk! Kánában ezt parancsoltad: „Amit Fiam mond, tegyétek meg!” Segíts, hogy meghallja a világ, amit Jézus ma mond nekünk, és azt készséggel teljesítse.

Pogányokért

Ma a pogányokért imádkozzunk!

1. Isten minden ember Istene, és Krisztus feltámadásának fénye az egész emberiségre kisugárzik. Ezért található jó és igaz érték a pogányokban is. Hogy ez bennük egyre gyarapodjék, kérjük feltámadott Urunkat. (Kérünk téged, hallgass meg minket!)

2. Honnan jöttünk? Hová megyünk? Mi az élet értelme, a rossz szerepe és megoldása a világban? Megoldhatatlan kérdések ezek pogány testvéreink számára. Szítsa szívünkben a megoldás vágyát az Atyától jött és az Atyához előttünk felmenő isteni Tanítónk! ...

3. Krisztus hívei oly nagyszerű ajándékokat kapnak a Szentlélektől! A pogányok szívében is Ő készítgeti az evangélium útját. Helyettük is megköszönjük a Vigasztalónak! ...

4. A pogányok is elnyerhetik az üdvösséget, ha követik lelkiismeretük szavát, a kegyelem hatására. Égbe felvett Szűzanyánk, gondoskodj számukra bőséges kegyelemről! ...

5. Roppant fontos lenne a keresztények vonzó példája a pogányok számára. Hogy Krisztus fényességét meglássák rajtunk... Segítse erre az Egyházat a Krisztus fényességében tündöklő Égi Királynő! ...

Keresztények egységéért

Ajánljuk fel ma a rózsafüzért a keresztények egységének megvalósulásáért.

1. Feltámadott Üdvözítőnk, támaszd fel minden keresztényben az ősi hitet, hogy egy szívvel-lélekkel dicsőítsünk téged! (Kérünk téged, hallgass meg minket!)

2. Mennybe fölmenő Üdvözítőnk, add meg nekünk a kegyelmet, hogy amint a mennyben egyesülni fogunk dicséretedben, úgy már itt a földön is egyetértve magasztaljunk téged! ...

3. A Szentlelket elküldő Üdvözítőnk! Küldd el nekünk ismét az igazság Lelkét, hogy mindnyájan felismerjék tanításodat, és hogy kegyelmétől megerősítves mindnyájan bátran és minden áldozat árán is kövessük a megismert igazságot...

4. A mennybe felvitt Szűzanyánk, nézz le kegyesen a földön megosztott nyájra, és esd ki a Jó Pásztortól a nagy kegyelmet, hogy ismét egy akol legyen és egy Pásztor! ...

5. A mennyben megkoronázott Szűzanyánk! Légy kegyes Királynője minden hívőnek, aki Fiadénak vallja magát, és oszd ki köztünk bőségesen a megváltás kegyelmeit, hogy mi is testvéri szeretetben egyesüljünk Fiad tanításának megvallásában és a szerinte való életben. ...

Püspökökről

Ma a püspökökről imádkozunk. Legyen Szűzanyánk jó édesanyja és támasza az apostolok utódjainak is!

1. A püspök fő feladata a hit tanítása. A hit legelső igazsága Jézus feltámadása. Ő mondta erről: „én legyőztem a világot”. És hozzátette: „Ne féljete!” Kérjünk tehát a legfőbb hittanítók számára nagy bátorságot. (Kérünk téged, hallgass meg minket!)

2. A püspök az Örök Főpap kiváltságos szolgálója, de neki is fel kell áldoznia önmagát. Az Isteni Áldozat tökéletes kárpótlást kapott az égből. A püspök jutalma sem marad el. Kérjük: merjenek sok áldozatra vállalkozni! ...

3. A püspököket azért rendelte a Szentlélek, hogy igazgassák Isten egyházát. A Szentlélek vezet is őket, csak kérjük nekik bonyolult kormányzói feladatukhoz sok ihletett bölcsességet! ...

4. A mennyekbe felvett Szent Szűz hiteles példaképünk, Péter apostol írja, hogy legyen a püspök is az: látható, köztünk járó, eleven példakép. Kérjük tehát a püspökök számára a példás életszentség kegyelmét! ...

5. Az Egyház leghasznosabb tagja nem egy férfi, nem egy pap, mégcsak nem is egy püspök, hanem egy szegény názáreti leány. Kérjük tehát püspökeiknek az alázatosság kegyelmét: senkit le ne nézzenek, a Lelket ki ne oltsák senkiben! ...

Békéért

„Így szól az Úr: Az én gondolatom a béke és nem a pusztulás. Hívjatok segítségül...”
Mondjuk el tehát szentolvasónkat a békéért.

1. Béke veletek! – így köszöntötte övéit a feltámadt Krisztus, és szétáradt a béke. Egyetlen reménységét, ezt a te békét teremtő szavadat várja felkavart világunk! (Kérünk téged, hallgass meg minket!)

2. Szent Ágoston mondta, hogy e nyomorúságos földön nincs kellemesebb szó a fülnek, nincs édesebb vágya a szívnek, mint a béke. Mennybe felment Jézus, ezt az égi jótéteményt áraszd ki a földre! ...

3. Mennyi bölcsesség és szeretet kellene a tartós békéhez! Teljesen reménytelen? De hiszen Jézus a bölcsesség és a szeretet Szent Lelkét már elküldötte! Kérjük tehát e Lélek kiadását! ...

4. Égbe felvett Szűzanyánk a tökéletes béke első élvezője, mert ő volt az első Isten és a testvér szolgálatában. Ez a szolgálat hozza meg a békét a földre. Legyen benne kiváló a másik Anya, az Egyház! ...

5. Eljutottunk odáig, hogy vagy az emberiség vet véget a háborúnak, vagy egy háború vet véget az emberiségnek. Királynőnk és Anyánk: a végveszélyből kiáltunk hozzád! ...

Hazánkért

Mai szentolvasónkat hazánkért ajánljuk fel.

1. Emlékezzél meg Istennek dicsőséges Anyja, Magyarok Nagyasszonya, örökségedről, amelyet Szent István neked följánlott és végrendeletileg neked hagyott... Jézus, feltámadásod hite ki ne vesszen országunk földjéről!

2. Mária, hozzád kiáltottak őseink, te pedig folyvást vigyáztál örökségedre, mindörökké áldott Asszonyunk! Tapasztalásból mondhatjuk, hogy éretted áldott meg minket az Úr Jézus. A mennyei élet reménye mindig éljen a magyarok szívében!

3. Éleszd fel bennünk atyáink szívét, s vezérelj mindenkit az igazak okosságára, hogy egy szívvel egy hittel szolgáljunk Fiadnak. Jézus, mielőbb minden magyar vallja Nagyasszonyunknak Máriát!

4. Könyörgünk, Nagyasszonyunk, ne vesd meg esdeklő termékeidet, mert noha mi hűtlenek lettünk, te nem szüntél meg – mennybe felvett Anyánk – pártfogónk lenni. Tedd, hogy Fiad akarata szerint rendezzük életünket! Jézus Szíve, hallgass meg imánkat hazánkért!

5. Nagyasszonyunk és Anyánk, Királynőnk, te uralkodjál felettünk, és Fiad, Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk. Jézus, a Szűzanya közbenjárására add, hogy a jelen élet után az örök boldogságba mi is eljuthassunk!

Családokért

Ajánljuk fel ma rózsafüzérünket a családokért.

1. Az élet bölcsője a család. Az élő Krisztusba oltott élet bölcsője a húsvét fényétől és melegtől átjárt keresztény család. Ajánljuk e családokat a halálból feltámadott Jézus Szívének!
2. Az égbe távozó Jézus küldi az Egyházat: „Elmenvén tanítsatok!” A családnak, a kis-egyháznak is szól ez a parancs. Krisztusi fényt sugározva tanítsák meg a világot a boldog családi élet titkára. Ajánljuk Jézus Szívének a keresztény családok apostolságát!
3. Az apostoli egyház, a Szűzanyával az élen, együtt imádkozó közösségként kapta a Szentleket. Mindig ilyen közösség az Egyház, az igazi keresztény család is. Kérjük a Szentleket, hozzon létre az Egyházban együttes imával is megszentelődő családokat!
4. Krisztus és az Egyház szeretetszövetségének földi képe a keresztény házastársak szeretete, egysége és termékenysége. Legyen szentségi szövetségük oltalmazója a mennyekbe felvett Szűzanya!
5. Az Égi Királynő Krisztus Király társaként nagy gonddal szorgoskodik a családok érdekében, hogy ezek a Krisztus-Országnak valóban hű tükre legyenek: a szeretet, az igazságosság, a béke és a kegyelem otthonai.

Erős hit ajándékáért

A Szűzanya pártfogásában bízva kérjük Istentől az erős hit ajándékát.

1. Mennyei Atyánk, add meg, hogy értelmünk és akaratunk teljes hódolatával vallhassuk mindig: mi hisszük Küldötted szavát... mi hisszük, hogy Ő valóban feltámadott. (Kérünk téged, hallgass meg minket!)
2. Megdicsőült Jézus, add meg, hogy a nem látott, de ránk is váró javak reményétől boldogan éljünk hitünkben. És úgy ragaszkodjunk hitünkhöz, mint a – boldogságunkhoz! ...
3. Szentlélek Isten, Tüzes Lélek, add meg, hogy a hitünk a szeretet által élő, jótettekben termékeny és áldozatkész legyen. Hogy kiállhasson minden vihart! ...
4. „Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesedik amit az Úr mondott neked!” Így köszöntünk rokonod, Erzsébet szavával, mennyekbe felvett Anyánk. Esd ki nekünk is az égbe vivő erős hitet!
5. A Szűzanya kiváltságos szerepet kapott üdvösségünkben: ezt is hirdeti égi koronája. Ne felejtsük el megköszönni Királynőnknek hitünk kegyelmét is – és majd végső jutalmát is!

Ifjúságért

Ajánljuk fel mai szentolvasónkat az ifjúságért!

1. Az ifjúság megérzi és igényli az őszinte szót. Kérjük Istent, hogy a feltámadt Krisztust meggyőződésből hirdessék nekik mint az apostolok: „Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk!”
2. Az ifjúság szereti a nagy távlatú munkát. Kérjük Istent, hogy megismerje a húsvéti titokban felragyogó reménységet és meglássa a mennybe menő Krisztust. Az ifjúság nem állna ott sokáig tétlenül!
3. A mai ifjúságra nagyobb erővel zúdul az önzés, az élvezetvágy, a csüggedés és a tagadás sok zagyva bölcsőlete. Jöjj el világunkba tisztító viharoddal, Szentlélek Isten!
4. Ifjúságunknak fejlett érzéke van az igazságossághoz. Bárcsak szeretné a Szűzanyát, aki nem félt hangosan hirdetni, hogy Isten a hatalmasok bírója. És – mint a mennybevitel mutatja – fölemeli az alázatost és a szegényt.

5. Az ember egyszerre erős és gyöngé, kész a legjobbra, de képes a leggonoszabbra is. Leginkább áll ez ifjúságunkra. Légy a veszélyben Anyja, jóra segítő kegyelmes Pátrónája, Égi Királynőnk!

Egyéb szándékok

Az eddigiek mintájára bevezethetjük egyéb szándékainkat is, amelyekre fel akarjuk ajánlani a rózsafüzér öt tizedét, vagy pedig kijelölhetünk minden tizedre valamilyen szándékot. Ezt megtehetjük egyszerűbben is, pusztán a szándék bejelentésével – ha közösségben végezzük a szentolvasót – vagy magunkban való felindításával.

Igyekezzünk azonban megemlékezni szándékaink között az Egyház és a világ nagy jelentőségű szükségleteiről, valamint hazánk és egyházmegyénk, egyházközségünk, iskolánk, egyesületeink fontos kérdéseiről is. Természetesen ezek után sorra kerülhetnek barátaink, ismerőseink, családunk és saját testi-lelki igényeink is.

Ne csak kérések szerepeljenek szándékaink között, hanem Isten dicsőítése, magasztalása is, hálaadás a kapott jókért, engesztelés saját és mások bűneiért.

Ne feledkezzünk meg a tisztító tűzben szenvedő lelkekről sem. Egyéb szándékainkon felül mindig felajánlhatjuk a rózsafüzér imádkozásával elnyert búcsúkat őérettük. Ha a család, vagy egyesület közösen mondja a szentolvasót, vagy ha egyedül imádkozzuk azt a templomban, teljes búcsút nyerhetünk vele naponta egyszer, a szokásos feltételek teljesítése mellett: kb. kéthetenként gyónás, áldozás, ima a Szentatya szándékára, és ami a legfontosabb: ha nem ragaszkodunk egyetlen bocsánatos bűnünkhöz sem, hanem igyekszünk legyőzni minden rendetlen hajlamunkat.